І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

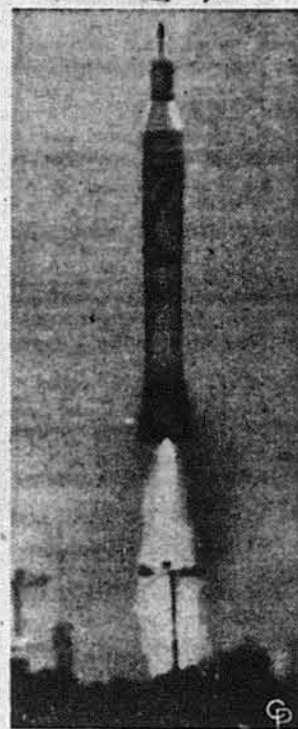
СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редакції і Адміністрації
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV Ч. 59. ДЖЕРЗИ СИТІ і НЮ Й П'ЯТНИЦЯ, 28-го БЕРЕЗНЯ 1958 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 28, 1958 No. 59. VOL. LXV.

ЗДА ВИПУСТИЛИ ТРЕТЬОГО САТЕЛІТА ЗЕМЛІ, ГОТУЮТЬ ВИПУЩЕННЯ РАКЕТНИХ ЕКІПАЖІВ НА МІСЯЦЬ, МАРС І ВЕНЕРУ

Кейп Канаверал. — В середу 26 березня ц. р. о год. 12.38 американська армія випустила в орбіту свого „Експлорера III". Відбулося випущення цього третього американського сателіта з допомогою ракети Юпітер-С. Важить „Експлорер III" 31 фунт і має в промірі 80 цалів. За 7 мінут він попав в орбіту і зробив свій перший лет навколо Землі на протязі 120 й одної мінути із скорістю 18,000 миль на годину. Все ж таки, „життя" цього сателіта, з огляду на деяке відхилення, в його „трасі", буде коротке, літатиме він кілька днів, щонайбільше два тижні. „Експлорер III" є вже третім випущеним успішно американським сателітом Землі і п'ятим з черги світовим сателітом. Для наукових дослідів і для дальших спроб із новими сателітами матиме цей „Експлорер III" велике значення, бо він допоможе встановити низку дуже важливих даних, зв'язаних із його летом у сферах орбіти ближчих до Землі. Заінстальовані на цьому сателіті інструменти передадуть дані про густоту повітря у трасі його лету, про діяння космічних променів на даній висоті і т. п. Не зважаючи на свій короткий „вік", „Експлорер III" матиме для ЗДА велике пропагандивне значення, як третій успішно випущений американський сателіт Землі. Водночасно із цим повідомленням із Вашингтону, що там з доручення президента Айзенгавера опубліковано звідомлення науково-дослідної комісії, очолюваної дорадником Президента д-ром Джеймсом Р. Кільяном, юн., в якому стверджується, що вже незабаром ЗДА випустять на місяць й евентуально теж на Марс і на Венеру відповідно збудовані ракети для досліджения цих планет. Такі поїздки на місяць і назад в ракетах із людською залогою будуть можливі вже за яких 10 або двадцять років і коштуватимуть здійснювання і випущення однієї такої ракети виносити-муть щонайменше два більйони долярів. Для осягнення Місяця така ракета потребуватиме двох або трьох днів. На Марс летітиме вона 80 або й більше днів. Ці космічні екіпажі матимуть велике мілітарне значення. Випущення ракет на місяць чи інші плянети без людської залоги можливе вже найближчим часом. У звідомленні підкреслено, що справа летів на інші плянети не є вже ніякою фантазією, а цілком таки реальною можливістю.

Ракета „Юпітер-С" із „Експлорером III" на вершку.

ПРЕЗИДЕНТ ВВАЖАЄ, ЩО РЕЦЕСІЯ ДІЙШЛА ДО ЗВОРОТНОГО ПУНКТУ
СПРАВУ ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ ВИРІШАТЬ АЖ В ПОЛОВИНІ КВІТНЯ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер заявив на пресовій конференції 26-го березня, що ЗДА зближаються до „дна економічної знижки", або вже навіть дійшли до зворотного пункту, від якого повинно початися поліпшення економіки. Президент говорив про численні фактори, які стверджують тенденції економіки і сказав: „Згідно з моєю думкою, ми тепер переживаємо найгірше в господарці країни". (Товариство Будови Машинового Приладдя в Клівленді, Огайо, повідомляє, що в лютому було нових замовлень на суму 22,850.000 долярів, в січні — 19,300,000, а в грудні 1957 — 18,650,000 долярів). Президент відповідав на численні запити в справі зменшення прибуткових податків і заявив, що уряд вирішуватиме цю справу аж в половині квітня ц. р. З інших урядових заходів проти економічної знижки треба згадати те, що Президент вислав листа до спікера Палати Репрезентантів Сема Рейбирна, в якому просить про негайне ухвалення законопроєкту в справі видання 840,000,000 долярів на урядові невійськові замовлення, щоб збільшити рух в економіці країни. З Білого Дому повідомили, що цей крок Президента повинен негайно мати вплив на економіку країни, бо збільшиться рух в промислі, і фабрики не мусітимуть звільнювати робітників. Айзенгавер закликав консументів, головним чином тих, що купують товари, бо це один із способів допомогти економіці країни. З заяви Президента виходило, що він нерадо погодився б на зменшення податків, бо не хоче, щоб федеральний бюджет був з великим дефіцитом. Справа зменшення податків є така важлива, що її не можна вирішувати в паніці, казав Президент, і на це погодилися обидві партії. Тільки „божевільні" люди можуть думати, що зменшення податків, — це успішний лік на всі недомагання економіки. — В справі фармерської програми Президент заявив, що треба б знайти кращі способи, як позбутися запасів фармерських продуктів, щоб вони дійшли до тих, що їх потребують. Айзенгавер заявив, що не буде Білий Дім вмішуватися до республіканських кандидатур під час цьогорічних виборів. Ця заява відноситься і до кандидатури Гарольда Е. Стассена, який старається стати кандидатом на губернатора Пенсилвенії, хоч проти нього виступають провідні республіканці.

НОЕЛ ФІЛД СЛУЖИВ БОЛЬШЕВИКАМ УЖЕ В 1945 РОЦІ

Ню Йорк. — Ноел Філд, колишній урядовець державного департаменту, що в 1949 р. „зник" з Праги і в 1954 році був „звільнений" комуно-мадярським урядом, але „вибрав азиль" за залізною заслоною, вже в 1945 р. був заангажований в персональній кампанії проти українців, що поборювали большевизм. Доказом цього є оприлюднений щойно тепер лист Філда, датований 22-го квітня 1945 р., до д-ра Чарлза Джоя з Комітету Унітаріянської Служби, протестантської харитативної організації з осідком в Бостоні, домагаючись припинення співпраці того Комітету зі Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом. Ноел Філд був тоді представником Унітаріянської Служби в Европі. Комітет Унітаріянської Служби повідомив тоді ЗУАДК про становище свого европейського представника і висловив жаль, що з уваги на загрозу збоку Філда, що він радше зречеться свого становища, ніж мав би співпрацювати з ЗУАДК-ом, згаданий Комітет мусить відкликати свою згоду на репрезентування інтересів ЗУАДК-ту в Европі. Діставши таке повідомлення і маючи власні інформації, що Ноел Філд, який з офіційним осідком була то-ді Женева, насправді слухає совєтської амбасади в Парижі, яка була теж джерелом його інформацій про українців, — д-р В. Галан звернувся від ЗУАДК-ту до Державного Департаменту із скаргою, що харитативна акція американських українців є паралізована комуністами. І тоді саме — внаслідку того ненависницького комуністичного становища, що його зайняв був Ноел Філд супроти українців, ЗУАДК дістав від Державного Департаменту авторизоване право вести свою допомогову діяльність на европейському терені цілком самостійно, з власними тамошніми репрезентантами.

У довгому на 10 сторінок битого письма листі, що його тепер опубліковано, Філд висловлював свою „консетрнацію" з приводу повідомлення, яке він одержав каблеграмою, що згаданий унітаріянський комітет погодився на співпрацю з ЗУАДКомітетом. Протестуючи проти такого рішення, Філд „аргументував", що Україна є складовою частиною американського воєнного союзника — Совєтського Союзу та, що вона є членом Об'єднаних Націй. Він дальше твердив, що „все було б в порядку", якби за згодою і апробатою СССР і УССР допомагати тим українським втікачам в Европі, що є льояльні совєтському урядові, „але таких немає" — писав Філд, додаючи, що всі українські втікачі є ворогами совєтського уряду і „колябоpантами" нацистів. — Філд погрожував, що як Унітаріянський Комітет не при-

(Закінчення на стор. 4-тій)

СОВЄТИ БУДУТЬ „СПОСТЕРІГАТИ" АТОМОВІ ВИБУХИ В ЗДА
ПРЕЗИДЕНТ „НЕ БОЇТЬСЯ" НАСЛІДКІВ ВІДВІДИН ХРУЩОВА В АМЕРИЦІ

Вашингтон. — З'єдинені Держави запросять гурт закордонних науковців, включно з совєтськими, щоб вони були обсерваторами штучних ядрових вибухів, що їх ЗДА переводитимуть літом цього року на Тихому океані — поінформував президент Айзенгавер на своїй останній пресовій конференції в середу 26 ц. м. Америка хоче переконати чужинецький світ, що її експериментальні вибухи довели до значного „очищення" ядрових бомб від радіоактивного елементу, чи пак, до звуження радіоактивного проміновання після вибуху ядрової бомби. Американські вчені давно заповідали, що ціллю американських штучних ядрових вибухів є здобуття „чистої" ядрової бомби, яка як могла менше загрожувала б своїм радіоактивним опадом цивільному населенню на великому довкільному просторі. ЗДА висловують своє запрошення до Наукової Комісії, існуючої при Об'єднаних Націях, яка саме займається прослідженням наслідків атомового промінювання. Членами цієї Комісії є ЗДА, Англія, Франція, Совєти, Канада, Швеція, Бельгія, Мексик, Бразилія, Аргентина, Єгипет, Індія, Австралія, Японія і Чехословаччина, — отже дві комуністичні держави. Совєтським представником є там проф. А. В. Лебединський, який прибуде в червні ц. р. до Ню Порку. Але, чи совєтський уряд скаже йому прийняти запрошення від ЗДА на обсерватора ядрових вибухів — це ще не відомо.

Що стосується взагалі дальших експериментальних вибухів ядрового матеріялу, то — згідно з заявою Президента на згаданій пресовій конференції — ЗДА схиляються до проєкту припинення дальших таких вибухів незалежно від проблеми продукції ядрового матеріялу. На минулорічній Лондонській конференції розброєння ЗДА зайняли були становище, що можна погодитись на припинення дальших експериментів із атомовими і водневими бомбами тільки тоді, коли міжнародний договір в цій справі охопить також одночасну заборону дальшого продукування ядрового матеріялу. През. Айзенгавер заявив тепер, що в такій справі, як є одною із складових частин великої проблеми міжнародного розброєння, не можна зайняти непорушного становища. Ця справа мала б бути одним із предметів конференції „на вершинах". Що стосується самої тієї конференції, то Президент заявив, що ЗДА не можуть погоджуватися на все те, чого захочуть Совєти. Президент знову солідаризувався в цій справі з попередніми заявами державного секретаря Доллеса. На запит журналіста щодо можливости, що конференція „на вершинах", відбуватиметься у Вашингтоні, Президент заявив, що він не змінив своєї попередньої думки. На своїй попередній пресовій конференції Президент ствердив, що коли б конференція „на вершинах" мала тривати коротко, то не робить різниці, де вона відбувалась би. Коли однак вона мала б тривати довший час, то йому, Президентові, дійсно було б вигідніше, коли така конференція відбувалася у Вашингтоні. Тепер він заявив тільки, що він „ніяк не лякається наслідків для Америки від відвідин пана Хрущова".

Палата прийняла законопроєкт про збільшення платень військовикам

Вашингтон. — Палата Репрезентантів 25-го березня більшістю 366 до 22-ох голосів прийняла законопроєкт про збільшення платень тим військовикам, які служать у збройних силах ЗДА довше як два роки. Здійснення цього законопроєкту коштувало б державну скарбницю коло 668 мільйонів долярів річно. Цей законопроєкт відіслано до Сенату. Конгресмени масово голосували за тим законопроєктом, бо під час докладних пересуханнь довідалися, що збільшення платень заохотить вояків залишатися довше у військовій службі і тим способом зменшить кошти вишколювання нових рекрутів. Дехто з конгресменів критично ставився до думки, що лише долар повинен рішати про число оборонців країни. Офіцери й вояки під час двох перших років служби не діставатимуть збільшеної платні. Збільшені платні матимуть і звичайні вояки-фахівці після двoрічної служби. Сержант, який тепер дістає 298 дол. місячно — дістане 327 дол.; мастер сержант 455дол. (заміcть 408 дол.); капітан 671 дол. (603 дол.); полковник 1,005 (934 дол.).

ЗДА обмежують імпорт нафти

Вашингтон. — Секретар торгівлі Сінклер Вікс заявив під час переслухань на Комісії Способів і Засобів в Палаті Репрезентантів, що уряд погодився на те, щоб знову обмежити імпорт нафти з чужих країн. Вікс казав, що урядове повідомлення мас незабаром появитися, і в ньому будуть подані подробиці про дальші загострення в справі імпорту нафти. Дехто гадає, що державний департамент спізнився з виданням цього повідомлення, бо в останній хвилині Канада гостро протестувала проти обмеження її експорту нафти до ЗДА. Також і Венесуела не є вдоволена з американських обмежень. Уряд мав би обмежити імпорт нафти з закордону до 12% нафтової продукції в ЗДА в 1954 році.

Українці в Шикаго стають в обороні сл. п. Гол. Отамана Симона Петлюри

Шикаго (С. С.). — 14-го березня ц. р., в місцевому конзуляті були зложені на руки заступниці генерального консула Жеклін Бертранд два письмені протести в справі знеславлення французькою телевізійною передачею імени сл. п. Симона Петлюри. Цими протестами були: протест від Української Православної Громади ім. свв. апп. Петра і Павла з підписами 110 осіб і протест від 52-го Відділу Организації Державного Відродження України ім. Миколи Міхновського, підписаний головою управи Відділу Йосипом Несевичем і секретарем Сергієм Сущиком. Згадані протести вручила делегація, в склад якої входили: о. Орест Кулик, Михайло Логай і Сергій Сущик. Позитивним являється це, що від консуляту вже одержано повідомлення, що ці протести переслано до французької амбасади в Вашінгтоні.

В Оттаві відбулася доповідь проф. Ярослава Пастернака

Оттава. — Заходами Осередку Праці НТШ в Оттаві відбулася в суботу 22 березня ц. р. прилюдна наукова сесія в приміщеннях Оттавського Університету, на якій проф. Ярослав Пастернак прочитав доповідь на тему: Культурні взаємини України у світлі археології. В сесії взяло участь 49 осіб, українці і канадійці, між ними теж професори місцевого університету. До успіху цієї першої наукової сесії НТШ в Оттаві причинилося ще й те, що проф. Я. Пастернак Ілюстрував свою доповідь, базовану на довголітніх дослідах, світлинами (деякі з них ще неопубліковані), мапами, діяграмами тощо.

Відкрив цю сесію проф. В. Кисілевський, голова Осередку НТШ і проводив нею проф. К. Від. Проф. Я. Пастернак викладав у Карловім Університеті в Празі, в Українській Богословській Академії у Львові, в Державному Університеті ім. Ів. Франка у Львові і в університеті в Бонн столиці Західньої Німеччини. Він був теж директором музею НТШ у Львові, переводив численні розкопи, причинюючися тим до кращого вивчення і висвітлення невідомих сторінок з історії України. — Брав проф. Пастернак активну участь в різних археологічних конгресах, як у Варшаві, Берліні, Києві, Москві, Ленінграді і т. д. Має опубліковані праці в українських, чеських, польських і німецьких журналах. Крім цього написав дві більші книжки про археологію Західньої України та княжий город Галич. Під сучасну пору працює над новою працею про археологію України. Прибувши в 1948 р. на Північно-Американський континент, включився у місцеве наукове життя, беручи участь в працях американського археологічного Т-ва. Проф. Пастернак у своїй доповіді виказав, що Україна не тільки сприймала чужі культурні впливи, але теж впливала на своїх ближчих і дальших сусідів.

Гаммершилд не бачив у Москві Булганіна

Москва. — Сензацією для закордонних обсерваторів у Москві став факт, що генеральний секретар Об'єднаних Націй Даг Гаммершилд протягом своїх перших триденних розмов і прийнять у Москві — від неділі вечора до середи включно — не стрічав і не бачив совєтського прем'єра Ніколая Булганіна. Він ствердив це на запит журналіста під час пресової конференції. На цій підставі говорено про „вичищення" Булганіна з совєтського уряду. Гаммершилд не виявив змісту ведених ним розмов із совєтськими вожаками, але заявив, що справа міжнародного розброєння — яка, мабуть, — була головною темою його розмов з большевиками, залишиться надалі предметом журби Об'єднаних Націй. З боку західні коментатори здогадуються, що большевики зробили Гаммершилдові натяки, що вони в будучині знову переговорюватимуть про розброєння на терені Об'єднаних Націй, дармащо вже під час перебування Гаммершилда в Москві появились нові совєтські заяви, що Совєти збойкотують Комісію ОН для справ розброєння. Гаммершилд заявив себе прихильником нової конференції „на вершинах", яка відбулась би „після відповідної підготови".

Королева Єлисавета відвідує Голляндію

Гаага. — Королева Єлисавета II з своїм чоловіком Единбурським князем та численним почотом перебуває тепер з офіційними відвідинами в Голляндії, — першими такими відвідинами, що їх робить володарка Англії в сусідній голляндській країні. У своїй промові під час державного бенкету Єлисавета II говорила про „спільні інтереси і спільні погляди наших 2ох народів" та висловила надію, що Англія й Голляндія на віки житимуть „в таких тісних взаємінах всебічної співпраці, як тепер". Радісний настрій, все ж, пригмарило кілька непередбачених подій. І так, під час парадного лету 84-ох турбоморових голляндських літаків — один із них зіпсувався і почав падати, а летун, хоч врятувався з парашутом, згинув. Далі: чоловік голляндської королеви князь Бернард хворий і міг узяти тільки коротку участь в прийняттях, головно в мурах королівського палацу. Дисонанс в атмосфері обопільної куртуазії внесла теж лондонська щоденна газета „Дейлі Гералд", яка саме тоді принесла вістку, начеб то голляндська королева Юліяна носилась з наміром абдикувати. Сама Юліяна цим нетактом англійського щоденника сильно схвильована, а голляндські офіційні чинники висловили своє явне невдоволення.

Франція ніби схиляється до пляну про невтральну смугу в Европі

Париж. — За статтею в пополудневому щоденнику „Парі-Прес" французький міністер закордонних справ Христіян Піно схиляється до совєтського проєкту про невтральну смугу в центральній Европі. Міністерство закордонних справ негайно спростувало цю вістку, не вірячи, але закордонні обсерватори в Парижі здогадуються, що Піно, не погоджуючись на так зв. плян Рапацького („відатомізація" середньо - европейського обширу) в його первісному буквальному тексті, схиляється до складення такого европейського пляну безпеки, який з одного боку з'єднав би Німеччину і звільнив сателітні країни від совєтських гарнізонів, а з другого — зрівнював би відношення Німеччини до НАТО й забрав з Німеччини всі закордонні війська. Піно нібито аргументує корисність такої концепції головно тим, що відкликання совєтських військ з Чехословаччини, Польщі, Східної Німеччини й Мадярщини стало б початком повного звільнення тих країн з-під супремації Москви й диктатури комунізму. І через те воно рівноважило б втрату, яку зазнало б НАТО через виступлення Німеччини. Ці пляни французького міністра закордонних справ мали ще більше значення, коли небаром піде до Бонну з офіційною візитою. Також Рада НАТО знову займатиметься проблемою з'єднання Німеччини, її перебуванням в НАТО та різними комбінаціями в роді „пляну Рапацького".

Нагороду „Оскара" дістали Вудворд і Гіннесс

Голлівуд, Каліфорнія. — Журі признало нагороду „Оскара" за найкращий фільм фільмові „Міст над річкою Квей". В цьому фільмі змальована трагедія групи брітійських вояків, які були в полоні в Бурмі. Цей фільм дістав аж 7 нагород, в тому і нагороду найкращого актора, яку признано Алексові Гіннессові. Фільм випродукував Сем Спігель. Як найкраща акторка була визнана Джоен Вудворд за ролю в фільмі „Три обличчя Еви". Дістала нагороду і японська акторка Мійоші Юмекі за ролю в фільмі „Сайонара".

В АМЕРИЦІ

● 15 членів англійського парляменту з сером Джеймсом Гендерсоном - Стюартом відвідали Айзенгавера в Білому Домі і ствердили, що Президент дуже добре виглядає і досконало орієнтується в усіх проблемах світової політики.

● Пані Джейн Б. Смит 25-го березня ц. р. відзначила свої 105-ті роковини з дня народження у Вероні, Н. Дж., Дармащо за метрикальними документами їй лише 104 роки Пані Смит ій вважає, що в 1875 році, коли вона одружувалася, то зменшила собі вік на один рік. Мою довговічність — каже вона — я завдячую тяжкій праці, почуттю гумору і тому, що мала багато дітей. Вона народила 14 дітей від свого чоловіка Джеймса, який помер у 1902 році.

● Шеф поліції у Віналові, Арізона, В. Д. Мічелл заарештував 4-ох малолітніх, які десь купили собі пляшку „віскі". Серед заарештованих була і його 14-річна дочка Люсі.

● До Вашингтону прибула під проводом Александра Н. Давидова совєтська делегація, що веде переговори з президентом Американського Кіно Товариства Еріком Джанстоном в справі обміну фільмами між СССР і ЗДА. Давидов побоюється, чи американські фільми не будуть занадто „сексуальні" для сов. глядача.

● В стейті Міссурі пані Гейзел Палмер зголосила свою кандидатуру на сенатора від Республіканської партії, змагаючись проти демократичного сенатора Стюарта Саймінгтона.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● У канадійських цьогорічних федеральних виборах кандидує на послів двадцять й один українець на всіх 832 кандидатів. Шістнадцять із них кандидують із степових провінцій — Манітобі, Саскачевані й Алберті і п'ять в Онтеріо. Шість українців кандидує із консервативної партії, сім із лібералної, шість із ССФ і два із соціяльно-кредитової партії. Прізвища кандидатів Ніна Партрик, Микола Манчур, Федір Заплітний, Тома Вавринюк, Микола Мандзюк, В. Яцула, Дмитро Глуханюк, В. І. Бурак, Юрій Ільчук, Ст. Корчинський, Амврозі Головач, Василь Скорейко, Іван Бравко, Петро Юганець, Петро Стефура, Настя Засійбіда, Михайло Стар, д-р Іван Кучерепа, Василь Мовмотюк, А. В. Антон і Михайло Чикорлій.

● Відомий український історик проф. Омелян Терлецький помер у Львові дня 13-лютого ц. р. на 85-ому році життя. Був автором низки наукових і популярно - наукових історичних праць і в 1921 році був обраний дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка. Найвидатнішим його твором була „Історія української державности". Співпрацював близько із товариством „Просвіта".

● Похорони Тараса Микиші, українського піяніста і композитора відбулися в понеділок дня 17-го березня ц. р. на кладовищі Чікарита в Буенос Айрес в Аргентині. Згідно з волею його дружини, аргентинки за походженням, тіло спалено у крематорії. Не було ні вінків, ні промов. Участь у похоронах взяла тільки невелична групка найближчих приятелів й учнів Т. Микиші.

● Як одинокий репрезентант українців на сході Америки — українське спортове товариство „Черник" у Дітройті змагатиметься у півфіналі східніх стейтів за професійну чашу Америки проти „Відлінг. С. К" із Пітсбургу Па. Дня 30-го березня ц. р. (неділя) о год. 2 по полудні у Пітсбургу. Змагання відбудуться на площі: Відлінг Філд, десять миль на полудне від Пітсбургу, дорога приЧейтерс Роад.

У СВІТІ

● Капітан летунства Пітер Таунсенд, давній приятель англійської княжни Маргарити, яка відмовилася одружитися з ним з уваги на спротив церковних кіл (Таунсенд розведений і має двоє дітей) — вернувся з подорожі довкола світу. Вихавши 21-го жовтня минулого року з Брюсселю, він зробив 55,000 миль корабельними, літаками, залізницею й автами. У Лондоні він негайно відвідав княжну Маргариту. В її палаці була тоді королева-мати Єлисавета. Відвідини тривали три години й викликали світову сензацію.

● Вінстон Черчил мав відлетіти минулої суботи з Рів'єри, де перейшов цієї зими важку недугу запалення легенів, але його здоров'я знову погіршилося і лікар заборонив йому від'їзд. Він чекатиме, поки в Англії покращає погода, бо по-скільки там прийшов подібний наврот зими, як в ЗДА.

● Редактора студентського журналу в східньо-берлінському університеті, комсомолка Дітера Шмоця „вичистили" за те, що він помістив у журналі критичну заввагу на адресу партійного диктатора Вальтера Ульбріхта. При цій нагоді переведено чистку серед усіх співробітників цього молодецького часопису, обвинувачених у „правому ухилі".

● Колишня іранська королева Сорая, з якою тиждень тому під натиском своїх дорадників розвівся шах, виїде в подорож по Південній Америці, після чого вернеться до Західньої Німеччини на постійне перебування. На свою батьківщину, до Ірану, вона вже не вернеться.

● Лорд Готтард, суддя англійського Найвищого Суду, обурився, коли підчас судової розправи адвокат назвав свого клієнта „не дуже молодим", „39 років — це чоловік поріг дійсного життя". — заявив Лорд Готар, який має 80 років.

● В Італії заповідженo скасування надзвичайного податку, наложеного на газоліну під час суецької кризи восени 1956 року. Аж у літі цього року Італія, зібравши достатні резерви газоліни не відчуватиме наслідків припинення довозу середньо-східньої нафти.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАВИСОКА ЦІНА ОМАННОГО МИРУ

На пресовій конференції в минулий вівторок державний секретар Дж. Ф. Доллес розкрив справжні цілі совєтської кампанії за переведення нової конференції із участю през. Айзенгавера, прем'єрів Англії й Франції та найвищих репрезентантів СССР. Заманюючи світ перспективою, що на такій новій конференції „на вершинах" буде осягнене „відпруження міжнародної атмосфери", як вступна передумова до стабілізації миру, большевики водночас диктують, як треба підходити до організації такої конференції і як вона повинна виглядати. Довгий реєстр промов, заяв, листів і меморіялів на цю тему завершила совєтська нота з 24-го березня, гостра тоном і безлична змістом. Аналізуючи саме цю останню ноту, що підводила, так би мовити, підсумки совєтських старань за конференцію „на вершинах", Дж. Ф. Доллес схарактеризував її образово: коли б Америка прийняла совєтську концепцію цієї нової східньо-західньої конференції, то „ми втратили б сорочку, поки доїхали б на конференцію".

З тверджень відповідального керівника американської зовнішньої політики виходить, що Москва хоче не лише пропагандивного видовища, як то мала вона вліті 1955 року в Женеві. Цим разом Москва через цю нову конференцію хоче осягнути такі величезні користі, які не тільки закріпили б за нею усе награбоване нею після останньої війни, але й стали вихідною базою для дальших підбоїв. Конкретно, Совєти — вичисляв із карточки Доллес — хочуть, щоб Захід: 1. признав рівнорядність і рівновартність сателітних Чехословаччини чи Румунії з Англією, Францією чи Італією, 2. щоб визнав настановлений Москвою і підпорядкований Москві східньо-німецький комуністичний „уряд", а тим самим визнав на постійне поділ Німеччини, 3. щоб три західні великодержави зреклися постанов Ялтинського і Потсдамського договорів і рішення Женевської конференції про свою відповідальність за політичну єдність Німеччини, 4. щоб Захід погодився на допущення совєтських сателітів до всіх комісій Об'єднаних Націй на засаді паритету із вільними країнами, так, щоб Совєти в практиці могли спаралізувати вирішення будь-якої, їм непригожої справи і 5. щоб Захід, прийнявши запропонований Совєтами денний порядок конференції „на вершинах", — заздалегідь погодився на здобуття ними цілей, охоплених тим денним порядком. А між точками запропонованого Совєтами денного порядку конференції є і „пакт неагресії" між НАТО і совєтським блоком — і створення в Середній Европі „невтральної" смуги — і скасування американських заморських баз взаміну за згоду большевиків не використовувати космічних просторів для військових цілей. Невтральна зона в Німеччині — це, у практиці, позбавлення НАТО нової німецької армії, а ліквідація заморських баз ЗДА — це позбавлення Америки практичної можливости негайного відплатного удару на випадок совєтської агресії. У сумі — це власне та „сорочка", що її втратила б Америка, а з нею й цілий вільний світ, ще поки почалась би нова східньо-західня конференція.

Москва зважується ставити такі нахабні вимоги, тому, що вона — за західніми коментарями — вважає, що теперішня ситуація значно змінилась в її користь, порівнявши хоч би з ситуацією з останньої конференції „на вершинах" у 1955 році. Тепер, за большевицьким переконанням, рівновага військових сил перехилилася в їхню, совєтську користь. Звідсіль і напастливо-задиркуватий тон останнього листа, і ті непристойні вимоги, — звідтіль вся ця так звана спутнікова дипломатія, наставлена на тероризування світу.

Поведінка Хрущова дуже пригадує поведінку Гітлера за рік-два перед вибухом останньої війни. Символом угодівства Заходу супроти гітлерівської Німеччини став Мюнхенський з'їзд з 30 вересня 1938 р., на якому англійський прем'єр Невіл Чемберлен і французький прем'єр Едвард Даладьє погодилися на розчленування Чехо-Словаччини і підпорядкування її під німецький „протекторат", — в ім'я рятування миру. Миру не врятовано, тільки заохочено Гітлера посилено готуватися до війни, яка розпочалася через 11 місяців після того. Мюнхен, що його тепер домагається Хрущов, був би не „замиренням", а зеленим світлом для совєтського наїзду на вільний світ. Здитинілий англійський філософ-пацифіст Бертранд Рассел заявляє просто, що краще погодитись на совєтську окупацію Англії, ніж на нову війну. Але Д. Д. Айзенгавер, Дж. Ф. Доллес і величезна більшість американського народу думають інакше: нема потреби платити Москві за „мир" таку високу ціну, яка дорівнює самогубству. Самогубством рятуються від історичної відповідальности лише диктатори, що спровадили нещастя на нарід. Коротке гостре „ні" краще переконує хрущових, ніж довгі примирливі тиради.

Євген Онацький

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ АРҐЕНТИНИ

Щодо особи Артура Фрондізі, новообраного президента Арґентини, всі сходяться в одному — людина це незвичайної енергії і незалежного думання. До всього він хоче доходити власною головою і в цьому своєму бажанні виявляє величезну працьовитість, яку виявив з перших же післявиборчих днів: маючи перед собою два місяці до перебрання влади, не змарнував жадного дня, вивчаючи економічний стан своєї країни. Бо то одна річ — виборча боротьба і всілякі рожеві обіцянки, а друга річ — відповідальність за обіцяний спокій і всесторонній розвиток батьківщини.

Треба признати, що тимчасовий уряд генерала Арамбуру в цьому йде на руку новообраному президентові. І в цьому треба вбачати значну новину в політичному житті Арґентини, бо досі (як, зрештою, і серед нас, українців) політичні вороги залишалися тут ворогами до смерти. Але тепер інакше: до виборів Фрондізі так жорстоко критикував політику теперішнього тимчасового уряду і президента Арамбуру, що в країні ширилося переконання, що, коли Фрондізі здобуде перемогу, збройні сили Арґентини, делегатом яких виступає теперішній тимчасовий президент генерал Арамбуру, не передадуть влади 1-го травня, як було заповіджено, а запровадять нову диктатуру. Тим часом, як тільки Фрондізі переміг, стався небувалий ще в Арґентині факт: генерал Арамбуру запросив його до президентської палати (досі новообраний президент вступав до неї тільки тоді, коли попередній з неї виходив!) і у виголошеній до народу промові не тільки представив новообраного президента, але й передав йому слово, щоб виголосив свою першу президентську промову. Так зруйновано пляни й розрахунки тих, хто сподівався вибором Фрондізі кинути країну в нещасну горожанську війну.

При цій нагоді треба розвіяти непорозуміння: загально утворилися вражіння, що Фрондізі переміг завдяки тому, що за нього голосували комуністи і пероністи. Але це враження помилкове: цифри виявляють, що й без пероністів та комуністів Фрондізі здобув би перемогу, бо він переміг більшістю понад двох з половиною мільйонів голосів, тим часом як пероністи принесли йому щонайбільше мільйон голосів, а комуністи заледве кілька сот тисяч. Тут варто також підкреслити незначний успіх комуністів, що, голосуючи за Фрондізі, як президента, голосували одночасно за комуністичних кандидатів до сенату, парляменту та муніципалітету і тим виявили свою справжню чисельну силу. Коли взяти особливо під увагу ту шалену пропаганду, яку вони були повели, то не можна не сконстатувати, що вплив їх серед арґентинського населення покищо мінімальний.

Отже, д-ра Фрондізі обрали б на президента й без пероністичних та комуністичних голосів, — і цей уже добре встановлений факт дає новообраному президентові повне моральне право не надто рахуватися з претенсіями своїх непроханих „прихильників" і „помічників", що для них співпраця уряду генерала Арамбуру, який відразу представив новообраному президентові приміщення й цілу шереґу урядовців, щоб облегшити йому підготовну інформаційну роботу, була великою і, мабуть, не дуже приємною несподіванкою.

Д-р Фрондізі відвідав усі міністерства, провів інформаційні розмови з усіма міністрами, позбирав уже силу матеріялу і студіює його з своїми співробітниками, з яких поволі складається майбутній уряд країни... Можна сміливо сказати, що дійсно ні один день після вибору на президента д-р А. Фрондізі не змарнував. І це дає вже деяку мірку його особистости.

Д-р А. Фрондізі — італійського походження і ще порівняно молодий чоловік: 28 жовтня святкуватиме своє 50-ліття. З освіти він адвокат і дуже добрий промовець. Має єдину доню, 21-го року, яка пильно допомагає батькові. Коли їй було 15 років, вона ще мала, як оповідав сам Фрондізі журналістам, всі хиби доньки-одиначки. Тому батько вирішив її „полікувати", і вислав саму-самісіньку в далеку подорож — до З'єдинених Держав Америки. Там одного дня дівчинка зійшла з літака, не мавши жадного знайомого. Прослухала курс в Колумбійському університеті, перебула один сезон в таборі для бідних дівчат, де мусіла оплачувати своє утримання працею, потім провела другий сезон в таборі для багатих дівчат, — і вернулася додому з значним життьовим досвідом. Цей спосіб лікування хиб доньки-одиначки є характеристичний для д-ра А. Фрондізі, що між іншим сам живе дуже скромно: не курить, уникає напитків і не п'є кави. Як належить людині італійської крови й італійського темпераменту, д-р А. Фрондізі [illegible] легкими жартами. Зустрівшись після виборів із своїм віце-президентом д-ром Гомесом і обмінявшись із ним поздоровленнями, д-р Фрондізі сказав, обіймаючи його за шию: „Тільки не роби собі ілюзій, що я залишу тобі президентське крісло бодай на один день!" І той йому в тон: „А ні? А може бодай на ніч?"

Д-р А. Фрондізі — політик з покликання. Політика — єдина пристрасть, якій він віддається вже понад 30 років. За Перона він був членом радикальної опозиції в парляменті і кандидував, як віце-президент, разом із д-ром Бальбіном, як президентом, на списку радикальної партії. Після протиперонистичної революції, відійшов від Бальбіна, що став його найзавзятішим політичним противником.

Ще місяць відділяє А. Фрондізі від 1-го травня, коли перебере він владу. Вся Арґентина сповнена чекання, бо нема сумніву, що прийдуть великі зміни. Буде проголошена амнестія видатним пероністам, що досі позбавлені прав. Буде масове підвищення платень, що може привести за собою інфляцію. Буде, мабуть, багато несподіваного, а в тому числі й багато ілюзій, що розвіються... Перед заповідженими змінами вся країна залишається в непевності.

І ніхто не в стані, ніхто не наважується сказати, як воно власне буде...

„МІСІЯ" П. ГАРДОГО

Гучними фанфарами сповіщала наприкінці жовтня м. р. „Карпатська Русь" (орган Лемко-Союзу в ЗДА) про те, що голова відновленого проводом цього союзу „Лемковського Реліфового Комітету" Петро Гардий виїхав на спеціяльні візи польської комуністичної і совєтської амбасади у Вашингтоні в подорож „до краю", під час якої, як писала ця газета, він матиме можливість не тільки відвідати Лемківщину і лемків, порозселюваних на Заході Польщі, але й відбути конференції з представниками польського і совєтського урядів в справі повороту виселених лемків на рідні землі і зорганізування їм у ЗДА допомоги на відбудову та загосподарювання.

Цю свою поїздку п. Петро Гардий (заможний американський промисловець лемківського походження) відбув таки справді в другій половині жовтня і в листопаді м. р., і звідомлення з неї надрукував після свого повороту, почавши з 13 грудня м. р. у 14-и числах „Карпатської Руси" (до ч. 11 з 14 березня ц. р. включно). Вилетівши літаком з Ню Йорку 18 жовтня м. р. („випадково" цим же літаком вертався з Вашингтону міністер закордонних справ польського комуністичного уряду Адам Рапацький) із найкращими надіями, мовляв, до влади в Польщі вернулися люди, які „зробят всьо можливе, штоби лемкам дати свободу", п. Гардий прибув за день чи два до Варшави, де йому „дружньо порадили" відвідати найперше деякі околиці Польщі, м. ін. деякі лемківські місцевості і також лемків у Вроцлаві та Кракові. Вражінням із цієї поїздки п. Гардий головно [illegible] „Карпатській Русі" [illegible] занедбав висловити своєї ненависти до українців, що їх він уважає за причину всього зла (лемківствує п. Гардий, як окремий „лемківський народ", або в щонайкращому випадку як „руське плем'я") М. ін. виступив п. Гардий в цих спогадах з дуже непристойним нападом на покійного апостольського адміністратора Лемківщини о. Малиновського, про якого твердить, що він „служив гітлерівському правительству, яко доносчик", і що він „при помочи січовиков вислал всіх священников русского переконання з тюрми, а интеллигенцию і селян арештувал по цілой Лемковщині и вивозил их до Люблина, откуда больше не верталися" („Карпатська Русь" з 14 лютого ц. р.).

Вернувшися до Варшави, п. Гардий одержав, як він пише, пропозицію відбути авдієнцію у віце-міністра землеробства в польському уряді Зигмунта Вариха і в міністра віроісповідань І. Кирильовича (прізвище, мабуть перекручене, має бути Кирилюк — ред.). Варих прийняв Гардого, що прибув у супроводі о. Иоана Полянського (греко-католицького священика) у своєму бюрі в присутності двох ближче невизначених „молодих людей". Віце-міністер Варих вислухав терпеливо доповідь Гардого, висловив свій жаль, що під час розмови не міг бути присутній „сам міністер пан Охаб" і ствердив, що і він і взагалі польський народ „мало знали про виселення лемків". У висліді розмови не віце-міністер, але сам пан Гардий запропонував, щоб представлену ним програму „розглянули подробно в міністерствах і самі розсудили ... добрі намірення" і його й американського „Лемковського Реліфного Комітету", які, мовляв, для заснування „Лемківського Комітету в Польщі" радо допоможуть у підшуканні відповідних членів, що були б „честними і льояльними гражданами Польской держави".

На другий день п. Гардий разом з о. Полянським пішли на авдієнцію до міністра віроісповідань Кирильовича, чи пак Кирилюка. Він виявив дуже добру ознайомленість в українських церковних справах і ствердив, що до війни на Лемківщині було 130 гр.-католицьких та 52 православних церков і навіть говорив про церковних „достойників лемковского роду". У висліді розмови він порадив звертатися у церковних справах до... кардинала Вишинського, і щойно тоді, як кардинал прохання „не увзглядніт" і повідомить, „почому не може того зробити", справою... могтиме зайнятись міністерство віроісповідань. Розмову з міністром Кирильовичем перервав п. Гардому й о. Полянському телефон з повідомленням, що вони повинні негайно з'явитися на авдієнцію у ... віце-міністра національних меншин. У канцелярії міністерства секретарка, або — як пише п. Гардий — дівчина, „строго зміряла" їх очима, а потім провела до чоловіка „среднього віка, літ около 40, елегантно убраного", як виявилося віце-міністра пролетарської польської держави Бронятовського. Віце-міністер мав „серьозний, а радше гнівний вид", і, не слухаючи взагалі реферування й арґументів Гардого, „начал давать нам лекцию, котра била дуже долга. Он не дал нам можности включити наши запримічания. Он доказувал нам, што ми неправильни, што сами не знаме, чого хочеме". Наприкінці Бронятовський заявив Гардому просто, що „часи змінилися за остатних 40 літ і назва Русь не видержала кроку з прогресом часу и била замінена „украинцями", так жадних лемков ніт, лем „украинци". На всі намагання Гардого дати „свои запримічания" віце-міністер Бронятовський „все казал зачекати" і заявив йому врешті, що він добре ознайомлений з лемківськими справами, бо в нього в міністерстві працюють урядовці лемки і є вони теж в редакції „Нашого Слова" і в правлінні УСКТ. На вимогу Гардого віце-міністер назвав йому їх прізвища.

Розчарований таким прийняттям і таким ставленням, Гардий вирішив „окончити нашу аудиенцию" з віце-міністром Бронятовським, мовляв, шкода говорити з кимось, що є під впливом різних „посередників" з „Нашого Слова", і заявив йому, що „одвіта" на свої пропозиції буде ждати він, П. Гардий, „посредством польского амбасадора в Вашингтоні". Відходячи „погрозив" віце-міністрові, що „о справі лемков знают тоже в Москві и будут больше подробно знати, так я там виізжаю, найбольше с тим, штоби освітити тоту справу".

Віце-міністер цією погрозою не надто зажурився, бо із того, що Гардий на відвідинах у Бронятовського закінчив свої спогади про подорож до Польщі й СССР, не згадавши ні словом про успіхи своєї „місії" в Москві, треба думати, що й там він одержав таку ж, як від Бронятовського, або й ще виразнішу відповідь, мовляв, „Русь" тепер то ми, а ви, лемки, залишайтеся таки українцями... На всякий випадок, „тота дипломатична робота" П. Гардого, виходило б, також не „увінчалася успіхом".

Юрій Студинський

СТРАЙКИ В НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — Колись, під час спартаківських заворушень у Берліні, кружляв ось такий анекдот: Відділи червоних отримали наказ дістатися підземною залізницею із площі Александра до Курфюрстендамм. На нещастя, чи пак на щастя, касові віконця були зачинені, бо квитків тоді не продавали. Відділ червоних залишився на стації, бо не хотів порушити леґальности оплаченої поїздки. Очевидно, це жарт, але він знаменито ілюструє колишню німецьку дисципліну і почуття правопорядку.

Минулої середи всі мешканці великих німецьких міст мусіли ходити пішки, бо ані трамваї, ані підземні залізниці не курсували. Був проголошений загальний страйк міських комунальних робітників. І сотки тисяч примусових пішоходців довідалися того самого дня з газет, що страйкарі, які бажали змусити управи міст підвищити їх платні, заробляють далеко більше, ніж вони самі.

Але справа страйку на тому не кінчається. Клекоче від страйкового руху в цілій Рурщині, тобто в найбагатшому промисловому басейні Німеччини, де робітники найкраще плачені. Отже до страйку приступають саме упривільйовані шари німецького робітництва.

Зараз по виборах до парляменту німецька Соціял-Демократична партія заявила, що вона не буде підтримувати кожного страйкового руху, бо мусить рахуватися з прилюдною опінією. Це є наче парадокс, що страйковий рух комунальних працівників б'є в першій мірі по соціялістичних управах міст, бо майже всі великі німецькі міста мають своїх соціялістичних посадників.

Нам видається, що все таки скоріше чи пізніше між працедавцями і працівниками прийде до порозуміння. Німецький нарід не має революційного характеру, але останні події ясно кажуть, що робітничими синдикатами правлять марксисти старої школи, які добачають між капіталом і працею непроглядну прірву.

Соціялістичні реформатори СПД вказували, як бачимо, без успіху, провідникам робітничих синдикатів, що безупинне підвищування заробітних платень приведе до зменшення капіталовкладень. Під тим оглядом і соціялісти і неокапіталісти стоять на тому самому становищі. В модерному господарському світі добачають економісти початок кризи тоді, коли зменшуються інвестиції в індустрії, яка виробляє засоби продукції. Таких ознак покищо в Німеччині не було. Німецька країна пережила, чи пак переживає „господарське чудо" (Віртшафтсвундер), і життьова стопа широких мас перевищила життьовий рівень найкращих довоєнних часів. Очевидячки, страйкові рухи порушують господарську рівновагу. Німецьке суспільство побоюється, що в закулісах тих страйків стоять політичні менаджери, які хочуть зробити тиск не тільки на працедавців, але й на німецький уряд, приневолюючи його змінити не так внутрішню, як в першій мірі зовнішню політику. Отже, в Німеччині підозрівають, що ці страйки мають виразний політичний характер.

Ми не хочемо цим дописом представити Німеччину у ферментуючому становищі. Нема сумніву, що ситуація важка, але є й сильні німецькі чинники, які за всяку ціну хочуть вдержати в краю лад і почуття правопорядку.

Автоматизація збільшує запотребування на робітників

Атлантик Сіті, Н. Дж. — Виконний директор Інституту Промислових Машин Расселл Л. Сісре із Ню Йорку, промовляв на відкритті другої крайової виставки і заявив, що автоматизація цілком не зменшує числа робітників, тільки збільшує ще їх число. „Нині полички в великих крамницях не могли б бути ніколи заповнені, коли б не було механізації праці", — сказав Сісре. „Тепер в короткому часі можна запакувати при допомозі машин більше товарів як колинебудь, але тому ми і надалі потребуємо стільки саме, а деколи і більше людей, як тоді, коли все пакувалося людськими руками". Голова цієї виставки Кенней Б. Голлідж з Дітройту заявив, що нові машини до пакування потребують людей і створюють нові роди праці. На цій виставці виставляють 150 промисловців із ЗДА, Канади, Куби і Західньої Німеччини.

ДОВГО ТИШИНА БУЛА...

Довго тишина
була в саду.
Дожидались нас
дерева стільки.
Із тобою я сюди іду —
Бачиш, гілка
хилиться до гілки.

Чуєш, заспівало
птаство враз.
Тонко вітерці
бринять листками.
Чарівний, налитий
сонцем, час
Осипа нам плечі
пелюстками.

Не мовчи, мій друже,
у ході,
Хай у серці спокою
не буде.
Адже ми сьогодні —
молоді:
З саду нам весна
зайшла у груди.

ВАЛ. ТКАЧЕНКО

К. Смовський
Генерал-хор. Армії УНР

МОЯ СЛУЖБА БАТЬКІВЩИНІ

(Спогади)

(21)

По вияснені положення мали ми цілим відділом йти на Святошин. Розвідка пішла в зазначеному напрямку і за 30-45 хвилин мала повернутися. Минула година, а розвідка не верталася. В напрямку, в якому вона пішла, почулися постріли не то з обрізів, не то з револьверів. Тоді пор. Симонів вислав бунчужного Івана Степанчука (бувший синьожупанник, волиняк з-під м. Анополя) з двома стрільцями розвідати, в чому справа. Не проминуло й 15 хвилин, як Степанчук вернувся тяжко ранений в живіт. Звиваючись від болю, він упав на землю і крізь зуби розповів, що наша розвідка попала в полон і офіцери з відділу Кірпічова її розстріляли. Коли бунчужний підійшов до окопів і побачив, що там робиться, він кинувся тікати. Кірпічовці його запримітили і почали по ньому стріляти. Пізніше виявилося, що під час атаки на західній стороні Борщагівки Петрівської, на півночі сотня з відділу Кірпічова, не зауважена нашою сторожею з 2-ої сотні, пройшла окопами до клуні, що стояла біля окопів і там заховалися, щоб ударити на наш відділ з затилля, коли ми рушимо на Святошин. Отож, коли наша розвідка зблизилась до клуні, кірпічовці її заатакували, забрали в полон і всіх 13 стрільців роздягнули й розстріляли з револьверів як „петлюрівських бандитів".

Отримавши ці відомості пполк. Царенко взяв 1-шу сотню з резерви й пішов в обхід з одної сторони, а 2-га сотня з другої, щоб за всяку ціну взяти цю „офіцерську роту", яка, тріюмфуючи свою перемогу, не виставила сторожі. Раптом, як грім з ясного неба, під крики „слава" її оточили й забрали в полон. Наші козаки були так роздратовані, що на місці забили 4-ох кірпічовців. Решту припровадили до штабу. 2-га сотня залишилася на позиції, де перебувала „рота". 13 трупів наших розвідчиків перенесено на подвір'я, де містився штаб, щоб „офіцери" подивилися на свій злочин. Царенко попросив священика зібрати селян, щоб викопали братську могилу на цвинтарі і поховали лицарів, як належить. Тим часом призначено польовий суд у складі: пполк. Царенко — голова; пполк. Міляшкевич від кінноти, я від артилерії, 3 молодших старшин, 3 підстаршин і 3 козаків. Секретарем суду призначений був сотник Микола Овсієнко.

Польовий суд одноголосно виніс свій присуд: 6 найстарших віком офіцерів відправити до штабу Коша, а 30 молодших розстріляти. Всіх їх привели на те саме місце, де вони замордували наших розвідників і там розстріляли. З цих 30-ох знайшли смерть 28, а два легко ранені втекли. Пізніше, коли кірпічовці відбили від нас Борщагівку, трупи розстріляних офіцерів перевезено до Києва і там поховано з великою помпою, як жертви „петлюрівського бандитизму". А ми своїм жертвам московської сваволі навіть не могли віддати скромного салюту з-за браку набоїв. Бунчужного Степанчука, який вмер по дорозі з Борщагівки до Ігнатівки, поховали в Ігнатівці.

О год. 15-ій кірпічовці повели наступ на Борщагівку Петрівську зі сходу й півночі, а німці (піхота й артилерія) — з заходу. Наш відділ змушений був відступити до Ігнатівки. Під час відступу 3-ох наших козаків забито, а 8-ох ранено. Прийшлося також залишити одну гармату без замка, яка стояла в селі проти панцерних самоходів. Батерія з 3-ох гармат, яка займала позицію на західній стороні Борщагівки, відійшла на другу позицію без втрат і відкрила вогонь по німецькій піхоті.

О год. 18-ій наш відділ повів контратаку на Борщагівку. В ній приймали участь: 3-тя сотня 2-го куреня, кінний дивізіон пішо, а також 2-га батерія. Цією контратакою ми вибили ворога на північну сторону. І так цілу ніч Борщагівка Петрівська була вільна від нашого і ворожого війська.

22-го листопада о год. 20-й 1-ий курінь дістав наказ залишити позицію і відійти на відтинок Ігнатівки, бо в штабі думали, що німці ударять ранком на наше затилля. 23-го листопада вранці 2-ий курінь, кіннота і 2-га батерія під командою полк. Міляшкевича після артилерійської підготови, рушили на Борщагівку Петрівську, захопили її і погнали кірпічовців аж до Святошина, де залишилися до вечора. 23-го листопада о год. 14-ій до Ігнатівки приїхала автомашиною делеґація від Директорії, яка мала завдання намовити ту частину німців, що билися разом із кірпічовцями, до невтралітету. За годину вона повернулася. Німці погодилися на невтралітет і відійшли на тили Чорноморського Коша.

24 листопада мене призначено командиром 1-го гарматного полку Чорноморського Коша, а — командиром гарматної бриґади полк. Кольчевського. Він же розпочав формувати 2-ий гарматний полк, який після зайняття Києва, був приділений до Дніпровської дивізії отамана Зеленого.

1-шу батерію я передав сотн. Білодубові (він прибув до батерії після бою під Ігнатівкою), а сам, згідно з наказом, перебрав команду полку. 25 листопада з старшинами й козаками я виїхав на стацію Боярка, де отримав 4 польові 3-цалеві гармати, набійні скрині, стрільна, 30 коней і інше майно.

28-го листопада штаб Коша отримав від командувача повстанських військ наказ пересунути Кіш на північ: Гостомель-Мостище і ст. Ірпінь, а позицію Коша: Борщагівка Софійська, Борщагівка Петрівська і Святошин зайняла група Січових Стрільців.

28-го листопада Кіш розпочав нічний марш через села: Бузова, Хмільна, Михайлівка і на світанку зайняв ст. Ірпінь, яку боронив офіцерський гетьманський відділ (20-30 вояків) під командою полк. Веліо. Охорона була так заскочена, що без жадного пострілу піддалася в полон. За яких 20-30 хвилин перед нашим приходом на ст. Ірпінь, прийшов потяг з Житомира із добровільцями на допомогу гетьманові. На чолі цих добровільців стояв волинський губерніяльний староста Андро.

1-ий курінь (без одної сотні, яка залишилася на ст. Ірпінь) і гарматний полк (2 батерії) вирушили до Гостомеля, а 2-ий курінь і кінний дивізіон — до с. Мостище. Штаб Коша залишився на ст. Микуличі у вагонах. Ще на ст. Ірпінь ми довідалися, що в Гостомелі стоїть німецька піша сотня. Пполк. Царенко, пполк. Міляшкевич і я вирішили цю сотню розоброїти і на ранок цього доконали. Німці відразу піддалися, зобачивши, що вони оточені. Зброю ми забрали, а німців відправили до штабу Коша.

На цих позиціях Кіш простояв коло двох тижнів, ведучи бої та вишколюючи прибуваючих повстанців. Доповнено 1-ий та 2-ий курені і розпочато формування 3-го куреня; доповнено гарматний полк. 30-го листопада до гарматного полку прибуло з Києва три старшини: сот. М. Чижевський (молодший), пор. Розумів і пор. Нестеренко. Пор. Нестеренка призначено командиром 3-ої батерії, сот. М. Чижевського — начальником постачання полку, а пор. Розумова — командиром другої батерії. Командира цієї батерії, сот. П. Шмалія, я призначив адьютантом полку. В цьому складі гарматний полк ранком 14-го листопада вступив через Куренівку з боєм до Києва і закватирував у касарнях кінного Лубенського полку. В той час у тих касарнях стояв дивізіон німецьких „гусарів смерти", який за кілька день вирушив на Білу Церкву, де скупчувалося німецьке військо, щоб маршувати на батьківщину.

ЩЕ ТІЛЬКИ 58 ДНІВ ДО 24-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! ЩЕ АЖ 671 ЧЛЕНА БРАКУЄ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ МЕТИ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ І ЗАОКРУГЛЕННЯ КІЛЬКОСТИ ЧЛЕНСТВА УНС ДО 73,000! — УЖЕ НЕ МОЖНА ВТРАЧАТИ НІ ОДНОГО ДНЯ! — СТАВАЙТЕ ДО ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ПЕРЕГОНІВ! — НЕХАЙ ЖИВЕ, РОСТЕ І РОЗВИВАЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік IV Березень 1958 Ч. 3 (27)

Д. Галичин

ТРАДИЦІЇ КОНВЕНЦІЙНИХ РОКІВ

Досі так бувало, що конвенційні роки, звичайно, не були успішні в організаційній праці УНСоюзу. Вони майже завжди були під тим оглядом гірші ніж, наприклад, попередній чи знову наступний рік. Очевидно, що як усюди, так і тут бували вийнятки. Чи конвенційний 1958-ий рік буде вийнятком, тепер ще трудно сказати. Можна тільки ствердити, що, беручи до уваги нашу організаційну працю за перші два місяці, ми пильно придержувались цих гірших традицій конвенційних років, зорганізувавши в січні і в лютому таку малу кількість нових членів (у січні 251, у лютому 205), що, наприклад, у попередньому році не було ані одного такого місяця, який виказував би такі малі організаційні успіхи. Для порівняння вистачить навести кількість членів в січні та лютому попереднього року, а відразу переконаємось, як дуже відстаємо в нашій праці для УНСоюзу в цьому році. І так, у січні 1957 року приєднано 329, а в лютому 403 члени, тоді, коли цього року кількість приєднаних нових членів у січні виносила 251, а в лютім ще менше, бо тільки 205. Тут треба мати на увазі, що місяці січень і лютий з минулого року не були найкращими, бо в інших місяцях ми діставали більше нових членів. З цього виходить, що цьогорічна праця ще менше успішна, коли навіть порівняння з менше успішними місяцями виходить в значну некористь цьогорічних організаційних вислідів.

А вже найгірше представляється вислід нашої праці в місяці лютім 1958, в якому ми дістали тільки 205 нових членів, отже майже на сто відсотків менше, ніж це було в лютім попереднього року.

Очевидно, багато з нас шукатиме причини такого лихого стану в теперішній економічній ситуації, яка не є найкращою. Цього роду причини нашого малого успіху у передконвенційній кампанії, ми подавали вже попереднього року, зокрема в другій його половині, коли то почався економічний застій. І хоч це правда, що збільшення безробіття почалось в другій половині 1957 року, то одначе, як виказує статистика асекураційних компаній, наслідки цього безробіття зовсім и заторкували цих компаній. Наприклад, така компанія, як „Метрополітен Лайф Іншуренс", збільшила своє членство в минулому році на один мільйон, так само, як це було в кількох попередніх роках. Згадана компанія, збільшуючись вже впродовж кількох років все на один мільйон членів, нараховувала з кінцем минулого року аж 41 мільйон членів.

Ще більші організаційні успіхи виказувала минулого року друга, по „Метрополітен", щодо величини асекураційна компанія, а саме, „Пруденшел Іншуренс", яка також збільшила своє членство на один повний мільйон та, як заявив президент цієї компанії, могла зарахувати якраз минулий рік до найуспішніших років за весь час свого існування.

Коли ж приватні асекураційні компанії зовсім не заторкнені економічною кризою, то чому ж УНСоюз мав би відчувати цю кризу аж у такий болючий спосіб, як це тепер показалось у січні та й в лютому, де ми не тільки що не збільшили членства, а навпаки, ще навіть понесли втрату в загальній кількості членів?

Застановімся над цими прикрими, але правдивими фактами-цифрами, та винесім відповідне й единоправильне заключення: більше уваги, більших старань ,більше праці для УНСоюзу; більше розуміння для потреби забезпечення в такій установі, як УНСоюз, тоді і результати будуть кращі!

Олена Штогрин

ПЕРЕШКОДИ В РОСТІ УНСОЮЗУ

Інтересуючись справами УНСоюзу і всіма проблемами, які стоять на шляху його поступу і росту, я пильно прочитую усі статті, які відносяться до нашої організації і які містить „Трибуна УНС". В останнім числі „Трибуни" була стаття гол. предс. п. Галичина, яка привела мене до того, щоб подати ці рядки під розвагу членам.

Із звідомлень бачимо, що хоч ми організуємо нових членів, то не поступаємо вперед, чи радше поступаємо повільно. Здається, ми неначе стоїмо на вазі і що на одну терезку накладемо нових членів, то негайно друга „рівноважиться" суспендованими і тими, що відходять, зменшуючи наші успіхи. Ці, що відходять від нас на завжди, це право природи і тут годі щонебудь зарадити. Але суспендування не є потрібне. За таку втрату членів відповідальність спадає на самих членів, бо вони самі найбільше тратять. Думаю, що раз хтось взяв на себе якесь зобов'язання, то повинен його виповняти, себто платити свої вкладки на час. А тут якраз навпаки, члени залягають з вкладками постійно, і то не тому, що не можуть платити, бо цих, що не можуть, багато нема, а прямо не приходять платити. Не знаю, чи тут покутує це наше українське спізнювання, чи легковаження справи обезпечення, чи інша причина. Але якраз цим члени завдають велику шкоду в першу чергу самим собі, а також і організації, бо доводять до суспендування, а враз з цим до обниження членства, замість збільшення. При цьому обтяжують працею, так скажу зайвою, секретарів Відділів. Дехто з членів міг би думати, що це не шкодить, коли він пропустить 2, 3 місяці. Але так воно не є. Секретар мусить вислати звіт і гроші кожного місяця і під теперішню пору секретарі витрачають дуже багато часу і енергії та вживають різних метод, поки вони зможуть зібрати вкладки і зготовити місячний звіт. На іншу працю не стає вже часу.

А це все можна б оминути, коли б члени пильнували своїх зобов'язань, платити вкладки точно в назначений час, який є все поданий в „Свободі". І тоді не було б стільки суспендованих, які, хоч може часово, а все таки обнижують наші здобутки. Додержання точности у платенні вкладок мало б ще і дальші користі, бо відтяжило б секретарів Відділів від клопотів з вкладками, а цей час вони могли б використати на організування нових членів і іншу союзову працю.

Був в „Трибуні УНС" заклик Екзекутиви, щоб кожний член приєднав для організації одного нового члена. Я хочу додати ще, щоб кожний член вплачував свою вкладку на час, то цим без ніяких зусиль причинився б до зросту організації, бо тоді не треба б було відтягати суспендованих від зисків, а успіхи організаційних кампаній були б куди більші.

ВШАНОВАНО ПЕРЕМОЖНИЙ ВІДДІЛ І ЙОГО СЕКРЕТАРЯ

Першуном у минулорічній організаційній кампанії УНС на ЗДА вийшов 153-ий Відділ УНС ім. д-ра Луки Мишуги у Филаделфії, секретар якого п. Іван Одежинський здобув стільки нових членів, як порядкове число Відділу: 153. З цієї нагоди Відділ святкував свою перемогу окремою зустріччю-бенкетом 8-го березня ц. р. В зустрічі-бенкеті, як уже інформовано в „Свободі" з 11-го березня, взяли участь і представники Головного Уряду УНС, користаючи із свого побуту в тому дні у Филаделфії на нарадах ЗУАДКомітету. На фотознімці, зробленій безпосередньо після імпрези, в першому ряді сидять (зліва): головний касир УНС п. Роман Слободян, інж. Лев Яцкевич, що був майстром церемонії, п. Іван Скіра — голова Відділу-переможця, гол. предсідник УНС п. Дмитро Галичин, секретар Відділу-переможця і сам кампанійний чемпіон на ЗДА п. Іван Одежинський, член Відділу п. Ярослав Прончак, головна радна УНС п-ні Олена Штогрин і сотник М. Прасіцький. У другому ряді стоять (зліва): редактор „Свободи" А. Драган, заступник гол. предс. УНС адв. Михайло Пізнак, голова Головної Контрольної Комісії УНС д-р Вол. Ґалан, дир. Іван Порітко, п-ні Стефанія Галичин, головний радний і організаційний референт УНС д-р Ярослав Падох, п-ні Євгенія Воловняк, секретарка 388-го Відділу УНС з Честеру, Па., один з членів Відділу, п. Степан Слободян, один з членів Відділу п. Петик.

Степан Куропась

РЕКЛЯМА Й УНСОЮЗ

Значення реклями у світі взагалі, а в Америці, зокрема, є дуже велике. Торговельні підприємства, промислові компанії і продавці публічних ужиточностей, а навіть стейтові і федеральні власті вірять в рекляму. Без неї мало хто знав би про них, про їх вироби, услуги, чи заміри. Тому в річних бюджетах компаній є окремі позиції, схвалені на рекляму. Є окремі департаменти, або окремі люди, які займаються оголошеннями, реклямою, що розділюють призначені на неї фонди.

Американські українці також вірять в рекляму, але та віра ще однобічна. Українці ще не привикли і не оцінюють реклями в такій мірі, як американці. Вони радо читають оголошення, тішаться, що українські підприємства, професіоналісти, бизнесмени, ремісники і навіть Союзи оголошуються на українських радіопередачах, в журналах, газетах, вважаючи це за самозрозуміле. Мовляв, наше гасло „Свій до свого", яке ми привезли з України діє теж в Америці, як діяло в Польщі чи в Румунії. Про підсовєтську Україну нема що й говорити, бо там всі „свої".

Але візьмімо другу сторінку медалі. Хто зі слухачів, читачів, а навіть видавців застановився над тим, що рекляма не є лише для реклями, для гарно оформленої сторінки в газеті чи концертової програми. Правда, для вдержання тих всіх справ треба грошей і гроші ті приходять завдяки реклямі. Але, з патріотизму жити довго не можна, треба ще хліба. Тому треба нам усім слухати української реклями і робити так, як вона каже, бо можемо втратити навіть те, що маємо. Українська рекляма досі не була ефектовна, бо була побудована головно на патріотизмі. З практики знаю, що шикаґівські українці дають гроші на рекляму „на відчіпне", бо згори знають, що це допоможе їм з кишені, а не навпаки.

Як мається справа з УНСоюзом? Він не має окремих фондів на рекляму, бо кожний гріш, що приходить з вкладками члена, є розділений на фонди і з тих грошей на рекляму немає ані цента. Лишається фонд народний, всього два центи від члена! — сума невелика! На допомогу тут приходить фонд адміністраційний, до якого члени не платять ні цента, але який постає з різних бизнесових трансакцій і перенесень. Тому УНСоюз й не може оголошувати себе на радіопередачах по всіх громадах Америки й Канади, бо не стало б грошей.

Час-від-часу УНСоюз, при нагоді великих дій у великих громадах Америки, де є великі скупчення союзовців чи українців взагалі, може „шарпнутися" на більшу суму на рекляму, не так для зиску для себе, як для піддержки справи. В малих справах й по малих громадах УНСоюз, на жаль, не може бути помічним!

Чи це означає, що УНСоюз сидить на мільйонах, що він є скупий? Бо так нераз можна почути при різних нагодах від тих, що не знають або не хотять знати дійсного стану справи. Отже, правдою є, що УНСоюз сидить на мільйонах, бо він є сторожем тих членських мільйонів, є їх господарем, й за них відвічає. Їх не можна рушити. А як назбирається грошей, що їх можна „рушити", то річні засідання Головного Уряду УНСоюзу дістають так багато просьб, аплікацій чи подань, що не всім можна дати поміч. І це власне є рекляма УНСоюзу. Він не є скупий, бо буквально всі гроші, які щороку призбируються, Головний Уряд роздає, а кому, про те можна вичитати у „Свободі".

На тому ще не кінець. УНСоюз як найстарша, найповажніша і найбільша українська установа в Америці, розуміє своє становище і призначення. Він не може займатися також дрібними оголошеннями чи дрібними справами льокального характеру. Таку ролю зовсім добре виповнюють його Відділи, бо вони вже привикли до тої органічної праці по місцях, бо є в тому дусі виховувані „Свободою" від початку її існування. УНСоюз мусить дбати і дбає про великі і перші речі — перше.

Найкращою реклямою для УНСоюзу, на яку він витрачає грубі тисячі долярів, є всі ті акції, які перевела амери-

(Закінчення на стор. 4-тій)

Ярослав Падох

ЗАЛИШИЛОСЯ ВЖЕ НЕБАГАТО ЧАСУ!

Конвенційна кампанія поволі розгортається. В другому її місяці, в лютім, більше відділових секретарів включилося в це нове змагання за збільшення Союзового членства. І було б все гаразд, якщо б ця кампанія була розрахована на довший час. Але вона коротка. Її передбачено тільки на чотири місяці, з яких вже майже три місяці минули. Тому немає часу на повільне розгортання кампанії, бо й не оглянешся, а вже буде по кампанії.

В часі, коли появиться ця стаття, вже буде кінець березня. Ще не знаємо, що принесе березень, але знаємо, що нам залишився ще один місяць для закінчення нашої кампанії. Тому всім, що хочуть взяти в ній участь, і всім, що хочуть в ній перемогти та врешті всім, які не хочуть прибути на нашу 24 Конвенцію з порожніми руками, треба в цім однім місяці з усією нашою енергією взятися до праці і відробити те, що ми занедбали в попередніх місяцях. Нехай цей безпосередньо перед конвенційний місяць буде найуспішнішим організаційним місяцем УНСоюзу, якщо не в цілій його історії, то бодай в останніх роках, від попередньої конвенції. І нехай наш запал, який ми вложимо в цю нашу кампанію, зокрема в цім останнім передконвенційнім місяці, супроводжає нас на наш великий союзовий Збір й керує його нарадами і впливає на його рішення.

Канада ще раз пригадала себе

В місяці лютім завели наші великі „шишки". Не відізвалися, як так часто раніше, великі організатори з Торонта, Филаделфії чи Шикаґа, не відгукнулися великі й потужні Відділи з нашого Сходу і Заходу. Зате на перший плян вийшов, порівнюючи невеликий і молодий, бо заложений щойно в 1953 році, Відділ з Канади. І то з якої Канади! З самого далекого албертинського Едмонтону.

Першуном за лютий став Відділ ч. 497 ім. М. Міхновського, чи радше його новий секретар п. Дмитро Петрів. Невеличкий це Відділ в порівнянні з нашими велетнями з Торонта, Шикаґо чи Ню Йорку. Та й немає для нього реальних передумов бути таким великим. Адже Едмонтон не може рівнятися з великими метрополітальними містами та й українська громада там не така велика. В часі попередньої конвенції цей Відділ мав всього 63 членів. На цю конвенцію він іде з майже подвоєним числом. Мало в нас таких Відділів які подвоїли б свій членський стан на сто відсотків впродовж останнього чотироріччя.

Незалежно від своєї величини наш переможний Відділ одержав був у минулому році доволі велику квоту 11 членів і він її вповні виконав. Дев'ятьох членів приєднав і останніх місяцях минулого року секретар Дмитро Петрів. Свіжо обраний секретарем в другій половині минулого року, він із завзяттям взявся до праці і від того часу немає ні одного місяця, в якому він не зорганізував би бодай пару членів. Так, при допомозі п. І. Боруха, який зорганізував двох членів, виконав він всю квоту в минулорічній кампанії, а оце в часі нової конвенційної кампанії він з новим завзяттям взявся до праці і здобув найбільше число членів з-поміж всіх відділових секретарів в цім місяці. Невелике це число: сім членів, але випадково найбільше цього місяця та й велике у порівнянні до великих можливостей, які має п. секретар Петрів.

Народжений в 1922 році в Коропці, Бучацького повіту Дмитро Петрів прибув після довгорічного скитання до свобідної Канади в 1949 р. До УНСоюзу вступив в 1953 р. Вступив не тільки для того щоб виконати свій громадянський обов'язок, який каже кожному свідомому громадянинові належати до своєї національної забезпеченевої організації, але не менше й тому, щоб виконати те, що ніяка розумна людина не повинна занедбувати: забезпечитися перед випадком. Хоч він був в час забезпечення нежонатим, він забезпечився на повну можливу суму 5,000 долярів. Згодом, після одруження, ця вчасно викуплена, ще по низькій ціні, поліса стала у великій пригоді йому самому і його родині. Наскільки спокійніщою перед всякими небезпеками досі почувається така родина? Та тут не про це мова. Мова про прикладного секретаря, який виявився таким дуже прикладним організатором. Осяги Дмитра Петрова за перші два місяці конвенційної кампанії дають запоруку, що він до кінця виконає сумлінно заклик Головного Уряду УНСоюзу і прибуде на конвенцію, на яку його саме обрано делеґатом не з порожніми, але з повними дарів руками. Підкреслюючи заслугу цього прикладного Відділу і секретаря, хочемо віддати належну шану всім тим малим в членство Відділам, які не можуть рівнятися з нашими союзовими велеканами, але які в міру своїх обставин виконують прикладно свої обов'язки супроти УНСоюзу, а водночас хочемо їх поставити як приклад для нашої широкої союзової громади.

Підкреслюючи заслуги секретаря Відділу, слід відмітити заслуги покладені також головою Відділу п. Миколою Пріцом та касиром Осипом Мазураком, який був перед роками першим секретарем Відділу.

П'ять п'яток і три чвірки

В слід за нашим першуном слідують організатори М. Рубич (39 Відділ), С. Келлер (163 Відділ), М. Семків (379 Відділ), Б. Зорич (432 Відділ) та пані Анастазія Бордун (459 Відділ), які здобули в лютім по п'ять членів та три „чвіркарі": І. Заворський (147 Відділ), А. Іванів (217 Відділ) та П. Ліщак (230 Відділ), які здобули по чотири члени. Всі вони напевно приготують куди більші конвенційні подарунки в наступних місяцях, тим більше, що поміж ними є відомі всім першуни в минулорічній кампанії. Вони ще не сказали свого останнього слова і в цій кампанії і на нього чекають всі учасники нашої кампанії з нетерпеливістю і цікавістю.

Небагато часу осталося до кінця нашої нової кампанії. Недалеко вже до нашої конвенції. Тому ставаймо всі в ряди змагунів в цій кампанії, щоб згодом станути на конвенції зі спільним радісним почуттям, яке дає тільки й виключно почуття добре сповненого обов'язку.

„ГЕРОЇ З ЛУЇЗІЯНИ" ЧЛЕНОМ УНС

Д-р Ярослав Падох, головний радний і організаційний референт УНСоюзу, приєднавши в члени УНС д-ра Олександра Сас-Яворського і всю його родину: дружину та 5 дітей, вручає цьому „героєві з Луїзіяни", — як д-ра Яворського назвали на телевізійній програмі, на якій він виграв 128,000 долярів за феноменальне знання американської історії — сім членських грамот УНС. Біля д-ра Яворського — його дружина п-ні Наталія. Грамоти вручено д-рові Яворському при нагоді його відвідин в Головній Канцелярії УНСоюзу

ПОЧИНАЄМО ПЕРЕГОНИ

Тиждень тому, 21-го березня, почалась календарна, а з нею і справжня весна. Хоч тут і там посиплеться ще на землю сніг, хоч вечорами і ночами повіє ще холодний морозяний вітер, то ніщо вже не може спинити природу у весняному пробудженні, у весняних зусиллях до нового життя. Наперед знаємо, що весна переможе і вже вкоротці земля вкриється зеленню, розвинуться дерева, зацвітуть квітки, заспівають пташки...

Великого весняного зусилля потрібно і нам, союзовцям, у нашій праці. Цьогорічна бо весна є для нас — кажучи календарним терміном — „переступна". Цей „переступ" ми зробимо з кінцем травня на нашій 24-ій конвенції в Клівленді, додавши до історії нашої організації ще один чотирирічний міжконвенційний період, що ними, наче придорожними маяками, позначений уже 64-річний життьовий шлях Українського Народного Союзу.

До цього „переступного" дня, чи радше тижня, в якому відбуватиметься конвенція УНСоюзу, залишилось уже не повних два місяці. Часом прямо вірити не хочеться, що цей час так немилосердно втікає. Невже ж це правда, що вже проминуло чотири роки від тієї славної 23-ої конвенції у Вашингтоні, що була одною з найзамітніших подій в цілій історії Американської України?

Попередня конвенція своїм ювілейно-маніфестаційним характером дозволяла на припущення, що чергова конвенція, від якої нас відділяють уже, можна б сказати, дні, піддержить конвенційну маніфестацію відповідними ділами і успіхами. Чи і наскільки це сталось, довідаємось уже вкоротці із конвенційних звітів. Тут не будемо цих звітів попереджувати, натомість хочемо звернути увагу на те, що ми ще можемо ситуацію направити, якщо вона не є добра, або поліпшити, якщо вона добра.

Два місяці — це дуже короткий час, проте в теперішній добі уже не роки і, часто, навіть не місяці, але дні і години приносять події та досягнення, що визначають дальший курс історії. Весь світ є сьогодні в стадії перегонів — перегонів з часом і з успіхами та досягненнями в кожній ділянці життя, бо хто виграє ці перегони, той виграє і життя.

Перегони — це власне те, чого вимагає від нас короткий передконвенційний час. Очевидно, що маємо на думці організаційні перегони, себто перегонове змагання у приєднуванні нових членів. Ми вже не маємо часу на минулорічний характер кампанії, маркований місячними успіхами і першунами. Тепер уже потрібні не місячні, а щоденні першуни, бо не місяці, а радше дні залишились нам до конвенції, на яку ми повинні прийти — як це проголосив Головний Екзекутивний Комітет на початку року — з подарунком десятків і соток нових членських грамот.

Уявімо собі наші теперішні організаційні перегони більш образово. Зачинаємо, чи — кажучи спортовим терміном — „стартуємо" сьогодні, вже. До перегонів стає головно кілька соток делеґатів, як і весь членський загал. Віддаль перегонів — конвенція УНСоюзу в Клівленді в останньому тижні травня, а їх мета — принести на ту конвенцію якнайбільшу кількість виданих для нових членів забезпеченевих грамот УНСоюзу. Переможцеві — кажучи образово — буде заложений на конвенції лавровий вінок слави і публічне признання.

У цих перегонах, як і в кожних, не можна ані на хвилину відставати. Навпаки, кожну хвилину треба використати для нового напруження, для нового „скоку", бо тільки це може запевнити кінцеву перемогу.

З уваги на короткий час, уже немає коли чекати з інформаціями про ці перегони від „Трибуни" до „Трибуни", що появляється з кінцем кожного місяця. Проте, „Свобода" — це орган УНСоюзу і вона появляється кожного дня. Тому, починаючи з початком квітня, інформації про ці організаційні перегони подаватимемо вже щоденно в „Свободі", в міру того, як вони будуть надходити. „Старт" буде 5 нових членів, і опісля такою кількістю нових членів міратимемо всі чергові „кроки" в цих перегонах. До їх кінцевого результату будуть зараховані всі нові члени, приєднані від 1-го січня ц. р.

Отже, починаємо перегони. Хто вирушить перший і хто до конвенції найдальше забіжить, здобувши найбільшу кількість нових членів? Хто дістане лавровий вінок найбільшого признання?

Д-Р ОЛ. САС ЯВОРСЬКИЙ І ЙОГО РОДИНА

Д-р Олександер Сас Яворський, що впродовж двох місяців дивував Америку своїм феноменальним знанням американської історії, відповідаючи на найбільш скомпліковані запити з цієї галузі знання на телевізійній програмі, на якій здобув 128,000 долярів, скориставши із побуту в Ню Иорку та разом із своєю родиною вступив в члени УНСоюзу, розуміючи вагу забезпечення в рідній установі. На фото (зліва): д-р Олександер Сас Яворський, його син Олександер, молодший, його доні Лідія і Тамара, його дружина п-ні Наталія і доні Ксеня та Марта.

Ярослав Падох

ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОТРІБНЕ КОЖНОМУ

Процес американізації наших земляків в цім краю, який інтенсивно поширюється на культурну, мовну і побутову ділянки, майже не торкає ділянки господарської. Наше громадянство виявляє дивну нехіть до засвоєння собі американського економічного думання й із подивугідною впертістю відкидає багато американських господарських влаштувань, призначених для запевнення кращого життя та певнішої будучности, хоч власне в цьому відношенні ми повинні б „американізуватись". Особливо помітне це в ділянці життьового забезпечення.

Життьове забезпечення на погляд багатьох наших земляків це річ зовсім непотрібна. Про таку опінію скоро дізнається кожний, що пробує переконати десяток-два земляків забезпечитися на життя. Рішальної ролі тут не грає національність тої організації. Хоч чимало українців є забезпечених поза українськими забезпеченевими організаціями й то не рідко на куди гірших умовах, як ті, що їх вони могли б знайти в УНСоюзі, то все ж число наших земляків, які взагалі денебудь забезпечені, є в порівнянні з населенням ЗДА і Канади, незвичайно мале. Різкий приклад американського населення, яке масово приступило до забезпеченевих компаній і яке забезпечення зробило найбільшим бизнесом в цім страшенне упромисловленім і багатім краю, в якому на десять осіб більше ніж сім є забезпечених на життя, й то на високі суми, цей приклад не дійшов ще чомусь до свідомости наших земляків у цім краю й вони дальше минають життьове забезпечення, як щось для них зовсім зайве.

Коли хочеться пса вдарити, бук завжди знайдеться, — каже наша народна мудрість. Коли хочеться збутися союзового організатора, тоді кожний аргумент є добрий, дармащо він часто не має ніякого сенсу. До таких стандартних причин відмови забезпечитися на життя належить дві дуже популярні „причини", які кандидат на забезпечення сформульовує у двох коротких відповідях, вибираючи одну з них, залежно від свого фінансового положення. Одна це: „я забідний на те, щоб забезпечитися", а друга зовсім протилежна: „я багатий, навіщо мені забезпечення!" Коли перший погляд все ще не так то важко заперечити і переконати людину, що його поділяє, що власне першою й найосновнішою причиною всякого, не тільки життьового забезпечення, є забезпека перед вбогістю; що така людина тим більше потребує забезпеки перед непередбаченими присудами долі, щоб ще більше не поглибити господарської скрути її власної, чи щобільше, її родини; що забезпечення передусім є зброєю і щитом потребуючих — то вже куди важче боротися проти того другого закиду. Не тому, що він оправданий, але з уваги на наше господарське невироблення, яке не дозволяє нам як слід відрізняти основні речі від речей дрібних.

Чи насправді багаті люди не потребують життьового забезпечення? Чи нагромаджене багатство дає повне забезпечення перед тим риском, який дав почин самій ідеї забезпечення? А якщо так є, то чому статистика виказує, що великий відсоток забезпечених є власне поміж заможними людьми й що найвищі забезпеченеві поліси знаходяться саме у заможних руках?

Хто глибше розуміє функцію всякого забезпечення, а життьового зокрема, той розумітиме, що першою й основною функцією всякого забезпечення є -усунення риску втрати тих цінностей, які людина посідає, або бодай зменшення того риску та злагіднення його наслідків. Хто більше має, той більше наражений на втрату, той більше виставлений на небезпеку риску.

Часто наші багатії, або ті, яким здається, що вони ними є, розумують у той спосіб, що на випадок нещастя з ними, родині залишиться їх надбане майно. Чи таке воно певне? Ось недавно часописи подали вістку про батька великої родини, який внаслідок неуважної їзди автом разом з дружиною згинули в катастрофі і вбили п'ятеро осіб в іншому авті, з яким, з власної вини зударилися. Нагло померлі батьки залишили шестеро дітей. Однієї хвилі ці діти не тільки сталися сиротами, але й станули перед грізною небезпекою втрати всього, чималого майна, яке залишили їхні батьки, бо проти них родини п'ятеро вбитих людей внесли позви на величезні відшкодувальні суми. Вмираючи, їхні батьки мали велике майно, але після смерти чи радше в момент самої смерти, вбиваючи інших, вони властиво втратили. Чи не єдиним майном, яке після них залишиться їхнім дітям, будуть власне їхні життьові забезпеченеві поліси.

Є основною засадою розумних бизнесменів розложити риск, від якого не вільна ніяка людина і ніякий бизнес, можливо широко. Життьове забезпечення є одним з найкращих засобів заможних людей власне для розложення того риску. Бо ніхто не повинен вкладати всіх яєць в один кошик!

Багатіям, чи позірним багатіям, слід ще пам'ятати, що

Чимало заможних людей є не відсьогодні членами УНСоюзу. Ще більше включається в нього у наші дні. Зокрема, дуже відрадним є факт майже поголовного членства в нашій установі найкраще ситуованих наших професій: лікарів і інженерів, члени яких звичайно викуповують поліси на високі суми. Останньо став членом УНСоюзу наш славний земляк, а водночас чималий, як на наші умови, багатій, д-р Олександер Сас-Яворський, разом з цілою своєю родиною, зложеною з дружини Наталії та п'ятеро дітей. Крім досконалої ветеринарної практики в далекій Луїзіяні, він останньо на телевізії здобув 128,000 долярів. „Чим більше майно, тим вищий стандарт життя родини, і тим більше треба їй забезпечення" — висловився д-р Яворський, підписуючи аплікації для себе й родини. Погляд і поступовання цього нашого заможного земляка повинні стати прикладом для других.

„ТРЕБА ЗНАТИ, ЯК"

Людина, що починає вести чи веде якесь менше чи більше підприємство (бизнес), мусить „знати, як" („нов гав"), бо інакше не матиме успіху. Тому теж, багато людей не маючи не то, що потрібного знання, але інколи й навіть найменшого поняття про ведення підприємства, калікує в цій ділянці, клигає — як то кажуть — з дня на день, або просто банкротує. Як і в усьому, правда, так і тут є винятки: дехто навчиться після гіркого досвіду, декого підтримають люди. Але і таких вийнятків сьогодні щораз менше. Траплялися вони частіше колись, коли була менша конкуренція і не раз вже самим людям треба було даного підприємства в якійсь околиці і вони підтримували його своїм прихильним ставленням і не довали занепадати. Сьогодні, вже зправила, щоб вести підприємство, треба знати, як, коротко кажучи, треба вчитися і то вчитися не поверхово ,але ґрунтовно. Лише так можна добитися успіху в підприємстві.

Взяти б для прикладу американські асекураційні компанії. Сорок років тому вони й не думали про якесь вишколювання своїх аґентів, хоч самі екзекутивні проводи цих компаній добре розуміли вагу вишколу і знання в асекураційній ділянці. Сьогодні немає ні одного вже аґента, який не перейшов би спеціяльного вишколу ,курсів ,а то й навіть школи про системи асекурацій і методи асекураційної діяльности. Асекураційні аґенти вчаться сьогодні навіть таких, здавалося б відомих і зрозумілих справ, як приєднування нових членів, метод вияснювання потреби забезпечення, способів продавання асекураційних поліс. І з старою практикою „впихання" людям асекураційних поліс, продавання їх їм навіть проти їхньої волі тут уже давно закінчено. З таких поліс не має користи ні асекураційне товариство, ні навіть сам обезпечений.

„Щоб знати, як" — треба сьогодні вчитися. Вагу вишколу і знання розуміють сьогодні добре асекураційні компанії і вони вдержують спеціяльні відділи під проводом учителів й інструкторів, виключним завданням яких є досліджувати нові методи праці і з другого боку вишколювати і навчати асекураційних аґентів даної компанії, щоб вони могли кожного часу і в кожній ситуації знайти потрібний вихід, дати переконливу відповідь на ставлені їм питання і тим самим добитися успіху у приєднанні нового члена.

Нові методи праці треба зактуалізувати і в УНСоюзі. Наші секретарі й організатори мусять теж „знати, як", тим більше, що УНСоюз має, як на українські відносини, поважну кількість інструктивної літератури, вказівок і порад, як вести організаторську діяльність. Кожний секретар повинен ці інструкції і поради добре простудіювати і водночас із цим вивчити докладно всі роди обезпечення в УНСоюзі, щоб знати, як, коли і кому яку полісу оферувати, щоб вона дала користь обезпеченому. Треба вміти дати полісу кандидатові на обезпечення таку, що відповідає якнайбільше його спроможностям і потребам. Тільки тоді кандидат і його родина будуть задоволені.

Сьогодні треба відвідати кандидата на обезпечення вдома, зокрема в такий час, коли він є вільний, щоб могти свобідно з ним поговорити, представити йому вичерпно цілі і завдання УНСоюзу і користі, які дає забезпечування в ньому і для приватної людини і для українського загалу. Я переконаний, що немає ні одного українця, якого б не можна було приєднати в члени УНСоюзу; треба тільки знати, як його зорганізувати. Знання получене із ентузіязмом і доброю волею та працею дасть завжди щонайкращі успіхи.

Немає кращої сатисфакції в житті ,як поділитися своїм знанням із людьми для їхнього добра і для добра загалу.

Ст. Дембіцький

Василь Попович

ЯК ВЕРБУВАТИ ТУТ НАРОДЖЕНИХ ДО УНСОЮЗУ

Вже 10 років минає від тої хвилі, як я почав усвідомлювати тут народжених наших людей про значення забезпечення в Українському Народному Союзі. Вже з перших відповідей я пізнаю, чи хто розуміє значення цього забезпечення чи ні. Ось деякі з цих відповідей:

„Я не належу до УНСоюзу, бо я маю військове забезпечення. Яне потребую іншого забезпечення, бо я його маю там ,де я працюю. УНСоюз — це тільки для старих, він задорогий, члени повинні ходити на забави своїх Відділів. Я не хочу платити за часопис і давати 15 центів „на інші фонди".

Коли хтось так мені відповідає, то я знаю, що він нічого не знає про Український Народний Союз ,бо його батьки, тато чи мати, йому нічого не говорили про цю нашу братську запомогову організацію. Деколи батьки інформували своїх дітей про значення УНС ,але діти не дали себе переконати і не стали членами УНСоюзу після того, як їм скінчилося забезпечення, зроблене і плачене їхніми батьками, тільки негайно вибрали готівку. Вони люблять заявляти, що, вибираючи готівку, вони нічого не тратять, бо нічого самі не платили.

Важко є переконувати таких дітей, що так легкодушно ліквідують забезпечення, що дістали від своїх батьків.

Але й тут можна усвідомлювати тих, що покидають УНСоюз, що ця наша забезпеченева установа дає те чого не мають американські асекураційні компанії.

І військове і фабричне забезпечення є добрі, але фабрика забезпечує тільки на час праці. УНСоюз є найдешевшою забезпеченевою організацією, має велике число забезпечених дітей, дає своїм членам допомогу під час недуги, кожний член може користати з організаційного життя у своєму Відділі, може бути урядовцем свого Відділу і делеґатом на Конвенцію та членом Головного Уряду. УНСоюз допомагає нашим народним і гуманітарним організаціям. Союзовці живуть своїм товариським життям, влаштовують спільні імпрези, забави. На випадок смерти свого члена займаються його похороном, одним словом, живуть як одна союзова громада.

Найкраще підходити до молодих людей і говорити їм про значення УНСоюзу після якогось нещастя в родині, яка є членом УНС. Коли союзовці зайнялися тою родиною, то само собою виявляється, що УНСоюз — це не звичайна бизнесова організація, тільки братерська організація, яка має ще ряд інших важливих цілей й завдань, не тільки збирання забезпеченевих вкладок.

Ті центи, які видається на часопис, не йдуть намарне, бо виданий за них часопис, який інформує своїх членів про ті справи, яких немає в американських часописах.

А тепер подумайте тільки, хто зможе дати більше за ті гроші, що ви їх дасте на забезпечення в УНСоюзі? За ті гроші маєте не тільки асекурацію, але й приналежність до нашої організації, яка керує суспільним і товариським життям своїх членів, допомагає їм в недугах, опікується родиною того члена, який відійшов у вічність, та дає своїм членам український часопис, який інформує їх про життя американців українського походження та країну їхніх батьків і прадідів, яка терпить під комуністичним терором.

Ми всі американці, але походимо з українського духа і крови. Як ми не будемо старатися сами про себе і себе підтримувати, та ніхто інший не буде цього робити.

Тому у вашому інтересі ставаймо членами Українського Народного Союзу!

РЕКЛЯМА Й УНСОЮЗ

(Закінчення зі стор. 3-тої)

канська Україна за час свого існування. Навести б тільки деякі: рільничий страйк в Галичині, процес Коцка, табори інтернованих в першій світовій війні, поміч урядові України, продаж українських бондів, мирова конференція, Українські Інваліди, Рідна Школа, Просвіта, політичні процеси, Карпатська Україна, скитальці! А з американських справ: Український День в Америці, Світова Вистава в Шикаґо, Конґресовий Комітет. А книжки в українській і англійській мовах про Україну не були б дочекалися видавця, якби не було в Америці УНСоюзу. Їх вичисляти не буду, бо всі знають, але згадаю про англомовну Українську Енциклопедію, яка буде монументальним твором у програмі поширювання правди про нашу Батьківщину.

Чи виплачується така реклама УНСоюзові? Певно, що коли оцінювати її з бизнесового боку, то не виплачується. Але УНСоюз є народою установою і крім бизнесу, сповняє національні українські функції. Від кількости його членства залежать і ті його ресурси, які можна „рушити" на ці національні справи.

Тому дивним є не раз питання: Що дасть мені УНСоюз, як я до нього вступлю? Таких людей є ще багато, але й для них приходить 12-та година! Якщо ви такі патріоти, як про себе розказуєте, то вступіть негайно в члени УНСоюзу, бо це є найвимовнішим доказом українського патріотизму на американській землі.

ЗДОБУТКИ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНАННЯ ЧЛЕНІВ В ЛЮТІМ 1958 р.

Ч. В.	Організатор	Присд. в лют.	Присд. Разом	Ч. В.	Організатор	Присд. в лют.	Присд. Разом
5	П. Барнич	3	3	268	Е. Барилка	1	2
8	В. Мандзій	1	1	276	И. Прокопович	1	1
14	М. Отрок	1	2	277	В. Гафткович	1	4
15	д-р Я. Гелета	1	1		Т. Баландюк	2	
21	П. Садович	1	1	287	Д. Білецький	7	7
22	П. Каня	1	1	292	П. Кізел	1	1
25	Квітка Стецюк	1	1	293	Марія Демидчук	1	5
39	М. Рубич	5	10	299	С. Сидорович	1	1
42	П. Головачук і			304	М. Гнатик	1	1
	М. Брездин	1	2	310	М. Долгун	2	2
49	М. Юречків	1	1	316	В. Гавриляк	1	3
54	А. Маланчук	1	2	320	І. Малько	2	3
56	М. Медвідь	1	1	321	Д. Цюк	2	3
59	М. Галькевич	2	4	325	В. Цюпа	2	17
	К. Котило	1		335	Анна Гувенс	1	1
63	С. Келлер	5	6	343	Олена Плюта	1	1
68	І. Шило	1	1	348	Марія Стахура	1	2
75	М. Присташ	1	1	350	д-р В. Палідвор	3	3
84	П. Дудко	1	1	355	П. Занько	3	7
100	Т. Кірпа	1	1	356	Д. Війтик	1	1
102	М. Бобечко	1	1	361	І. Галичин	1	3
112	Анастазія Юха	1	3		М. Малетич і		
115	П. Бобич	1	1		П. Кучма	1	
121	О. Гадз	1	2	364	В. Владика	1	2
127	П. Володка і			367	К. Маньківський	1	5
	І. Була	1	2	371	Ю. Баранюк і		
	Марія Гаравус	1			П. Заболоцький	2	3
130	Д. Білецький	4	12	372	К. Наконечний	2	2
142	М. Маркович	1	1	374	І. Назар	2	2
147	І. Зазворський	4	8	379	М. Семків	5	6
151	Параня Чопик	1	1	397	І. Скочиляс	12	13
153	І. Одежинський	8	23		О. Штогрин	1	
158	Д. Білецький	7	14	399	В. Кашуба	2	2
160	М. Костишин	1	1	414	Софія Брезіцька	1	1
161	А. Джула	2	5	418	Ю. Тарнович	1	1
163	С. Филик	1	3	432	Б. Зорич	5	13
164	І. Пугер	3	4	433	Я. Падох	1	1
169	В. Стефурин	1	1	435	Д. Білецький	4	4
175	І. Іванчук	2	4	448	І. Фалат	1	1
183	А. Віхорек	1	3	450	Я. Падох	1	1
192	М. Політило	1	1	456	В. Воркевич	1	2
194	Я. Падох	8	11	459	Анастазія Бордун	5	5
	М. Салдан	1		461	Ю. Демедюк	1	1
204	П. Марко	1	10	465	М. Черешньовський	1	1
207	М. Рева	1	1	466	П. Крутиголова	2	2
217	А. Іванів	4	4	471	В. Цимбала	3	3
220	Г. Гарасим	1	1	481	І. Копко	2	2
221	Марія Шпікула	2	5	482	И. Сусь	1	1
230	П. Ліщак	4	5	483	І. Яковенко	1	2
245	И. Сабат	3	7	494	Б. Савицький	2	2
248	Р. Зубик	1	1	497	Д. Петрів	7	8
254	Б. Романишин	2	3	498	И. Касюхнич	1	1
	М. Неілко	1		505	д-р Я. Шипайло	1	1
259	Юлія Ґуґлик	1	1				

ЛИСТА ОСІБ, ЩО НЕ Є ПОСТІЙНИМИ ОРГАНІЗАТОРАМИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ У КОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ

	Прізвище	Ч. Від д.	Місцевість	Пр. чл.
1.	І. Одежинський	153	Филаделфія, Па.	23
2.	Б. Зорич	432	Торонто, Онт.	13
3.	В. Фединський	131	Шикаґо, Ілл.	10
3.	М. Рубич	39	Сиракюз, Н. И.	10
5.	І. Зазворський	147	Алентавн, Па.	8
5.	В. Петрів	497	Едмонтон, Алберта	8
7.	И. Сабат	245	Трентон, Н. Дж.	7
7.	В. Цюпа	325	Бруклин, Н. И.	7
7.	П. Занько	355	С. Джозеф. Мо.	7
10.	С. Келлер	63	Форд Сіті, Па.	6
10.	М. Семків	379	Шикаґо, Ілл.	6

ЛИСТА ОРГАНІЗАТОРОК-ЖІНОК, ЯКІ ЗДОБУЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ В КОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ

	Прізвище	Ч. Від д.	Місцевість	Пр. чл.
1.	Анастазія Бордун	459	Ірвінґтон, Н. Дж.	5
2.	Іванка Подола	125	Шикаґо, Ілл.	4
2.	Анна Ґромоцька	373	Ст. Луїс, Мо-	4
4.	Анна Васильовська	221	Шикаґо, Ілл.	3
5.	Марія Шпікула	221	Шикаґо, Ілл.	2
5.	Марія Білан	119	Кемпбел, Огайо	2
5.	Марія Демидчук	293	Бруклин, Н. И.	2
5.	Марія Стахура	348	Янґставн, Огайо	2

ЛИСТА ВІДДІЛІВ, ЯКІ ЗДОБУЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ У КОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ, КОРИСТАЮЧИ З ПОМОЧІ ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

	Відд.	Місцевість	Пр. чл.		Відд.	Місцевість	Пр. чл.
1.	153	Филаделфія, Па	23	6.	130	Ню Иорк, Н. И.	12
2.	325	Бруклин, Н. И.	17	7.	194	Ню Иорк, Н. И.	11
3.	158	Бруклин, Н. И.	14	8.	39	Сиракюз, Н. И.	10
4.	397	Филаделфія, Па.	13	8.	131.	Шикаґо, Ілл.	10
4.	432	Торонто, Онт.	13	8.	204	Ню Иорк, Н. И.	10

ЛИСТА ВІДДІЛІВ, ЯКІ ЗДОБУЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ У КОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ НЕ КОРИСТАЮЧИ З ПОМОЧІ ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

	Відд.	Місцевість	Відд. організатор	Присд.	чл.
1.	153	Филаделфія, Па.	І. Одежинський		23
2.	432	Торонто, Онт.	Б. Зорич		13
3.	39	Сиракюз, Н. И.	М. Рубич		10
3.	131	Шикаґо, Ілл.	В. Фединський		10
3.	204	Ню Иорк, Н. И.	Т. Наконечний	4	10
			В. Гасій, П. Марко і д-р В. Марків	6	
6.	497	Едмонтон, Алберта	Д. Петрів		8
6.	147	Аллентавн, Па.	І. Зазворський		8
8.	245	Трентон, Н. Дж.	И. Сабат		7
8.	325	Бруклин, Н. И.	В. Цюпа		7
8.	355	Ст. Джозеф, Мо-	П. Занько		7

В. Волицький

СЛІДИ СТАРОВИННОГО ЗАМКУ В ЖИДАЧЕВІ

Передрук з „Гомону України", Торонто, 7-го січня 1958, на прохання Т-ва „Жидачів", 393 Відділ УНСоюзу в Ню Иорку.

В оборонній системі Галицької княжої держави в старовину був відомий город, пізніший замок у Жидачеві.

Про самий Жидачів, по давньому Зудеч — Зудечов, знаходимо першу історичну згадку під 1163 р. в Іпатському списку Київського літопису.[1]

В ті часи Жидачів був осередком Жидачівської волости-округи, що в її межах, крім Жидачівського, був пізніший Долинський повіт, південна частина Бобрецького з Ходоровом — Ходоровставом і південно-західні окраїни Рогатинського повітів.[2]

Жидачів лежав на перехресті важливих в ті часи купецьких шляхів з північно-західніх земель України до Галича та з долинсько-дрогобицького Підкарпаття на північ і схід; з півдня, від соляних жуп у Долині, на північ від соляних жуп в околиці Дрогобича на схід.

Округою з доручення князя орудував воєвода. Його осідком був Зудечов-Жидачів, докладніше Жидачівський замок, що був побудований на стрімкій, тепер 23 м. високій горі, що на північному сході за містом. Замок був дерев'яний та з північного сходу ослонював місто 240 м. довгим раменем, що зі сходу на захід врізувався у рівнину надстрийських пасовищ, Кораблище, Городно та Підзамче.

З цього положення замок мав під своєю зоровою контролею річні переправи на Стриї та й Дністрі на кількамилевому відтинку і широкий низ обох цих рік на північний захід, на схід та південний схід від міста. З південної сторони доступ до замку боронив широкий став; із заходу та півночі 7 до 14 метрів широкий рів, віддалений від замкової гори 50 до 60 кроків. На північному його березі зберігся високий вал.

В'їзд до замку був із сходу через пригороддя, якого поверхня 69 X 36 кроків, а звідтіль по зводжуваному над глибоким проваллям мості до замку на сумежній горі, що над пригороддям піднялася біля двох метрів вище. На поверхні пригороддя, зараз направо від в'їзду, лійкувата западина, якої промір 6 кроків; наліво сліди прямокутної будівлі в вимірах 15 X 6 кроків.

Верх замкової гори зберіг вид рівної площини із слідами замкових споруд. Її довжина 173 м.; ширина у найширшому місці 55 м. За формою вся площина поділена на дві частини. Зараз за проваллям, направо, в углі першої частини, якої дожина 102 м., є заглибина 1,50 м. глибока. В протилежному, лівому углі 1.80 м. високий горбок. Між ними видовжена, нерівної форми заглибина. Ця частина замкової гори закінчується на заході стесаною до низу стрімкою, біля 3.50 м. високою стіною-узбіччям. 2.50 м. довга і 3 м. широка гребля лучить її з другою частиною. Її вид прямокутний у вимірах 46 X 40 м. Узбіччя стесані, прямі, тої ж висоти, що західня стіна першої частини. Довкруги плоский перстень-тераса.[3] На заході вона 23 м. довга, 45 м. широка. З півночі і півдня її ширина 4.50 м. На поверхні пригороддя і замкової гори густо зустрічаються кераміки княжої доби. У березі в'їздового до пригороддя вигону, що зрізаний колесами возів по сумежній польовій дорозі, під грубою верствою землі верства попелу давнього згарища. У ньому білюють кістки. Обламки кісток білюють також між розсипним вапняком на 5 кроків широкому дні проваллл, що між замковою горою та пригороддям.

Не маємо даних про те, як замок був укріплений і якою зброєю забезпечений у часах княжої держави. Польські історики за давніми польськими хроніками стверджують, що в 1350 роках, після того, як Галичину окупував Казимир Великий, Жидачівський замок був укріплений валами і парканами.[4] На протязі часу свого історичного існування замок, зглядно його укріплення декілька разів були ушкоджені і зчерги відновлювані. В сороклітній війні за спадщину по Романових між Польщею, Литвою та Угорщиною, на початку другої половини 14 століття Жидачівський замок держали поляки, але в 1370 роках посадив у ньому свою залогу — мадярів — угорський король Людовик. Мадяри держали замок ще вісім років після смерти Людовика і нічого не робили собі з того, що в жовтні 1387 р. з'явився в Жидачеві особисто новий загарбник країни, польський король Ягайло.[5] Остаточно поляки силою вигнали мадярів з Жидачівського замку в 1390 р. Після таких переходів замкові укріплення представлялися не дуже світло. За свідоцтвом жидачівського старости, Яна з Чижова, 1448 р. „жидачівські міщани добровільно відбудували частину замкових укріплень („варовні"). За те названий староста ґарантував, що „міщани не будуть давати на замок жодної варти, ні сторожі, тільки у випадку нападів поганців — всі повинні належати до спільної оборони.[6]"

Другий раз замок був поважно пошкоджений під час визвольних воєн Богдана Хмельницького. Перед Великоднем 1649 р. жидачівські міщани під проводом пароха Свято-Миколаївської церкви, Ілька і його зятя Федора, приєднались до повстання, здобули замок і поважно пошкодили його укріплення.[7] Після того оборонна спроможність замку сильно захиталась. В люстрації 1662 р. записано: „Замок на горі, за містом. Біля замку вал. На ньому місцями стоїть критий ґонтами паркан. В замку 4 кімнати і нова каплиця. Довкруги замку 4 башти, моздір і 8 гаківниць."

У 1767 р. староста Михайло Ржевуський намагався замок відновити і для цього виєднав окрему королівську згоду. Одначе своїх плянів Ржевуський вже не здійснив.

З переходом Галичини до Австрії 1772 р. Жидачівський замок втратив своє давнє значення і в другій половині 19 сторіччя перестав існувати.

Опустіла тепер жидачівська Замкова гора і сліди старовинних на ній укріплень та кераміки княжої доби залишились німими свідками української княжої державности і подій у тих сторонах після її упадку.

У народній пам'яті зберігся переказ про зрадженого князя, володаря замку і про його закляті в підземеллях гори скарби. Їх можна відкопати, але тільки на Великдень перед Воскресною утренею, заки заспівають перші півні. Кожного, хто до перших півнів не вспіє до скарбів докопатися, придавлює в розкопаному місці земля і докладно затирається слід копання, бо — на голос співу півнів прокидається сонний князь і його дружинники, сторожі скарбу, що колись, у майбутньому вийдуть із підзамкового підземелля і відбудують замок, як заграє стара бойова сурма.

[1] Видання Археологічної Комісії. Санкт-Петербург, 1871, ст. 358.

[2] Ал. Яблоновський, Зьрудла Дзєйове, т. 18, ст. 21

[3] Всі поміри автора з 1942 і 1943 років

[4] Словнік Ґеоґрафічни, Варшава, 1895, том 14, ст. 880.

[5] Акта Гродзкє і Зємскє, том IX, та. 1.

[6] Державний архів у Львові, Ц. Т. 330, 4) Джерела до історії України, т. 4, ст. 240.

[7] Валінскі, Старожитна Польска, Варшава 1845, т. 2, ст. 613.

ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО СТАН ЧЛЕНСТВА У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1958 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 8. Коцур Василь, Анна.
В. 14. Єреґа Василь.
В. 15. Головецький Микола В.
В. 22. Олик Олена В.
В. 25. д-р Шмигельський Олександер.
В. 28. Лещик Клара.
В. 39. Онацький Степан, Зинаїда.
В. 42. Хитрак Андрій.
В. 48. Дудик Ярослав.
В. 54. Ващак Анна.
В. 56. Рушкевич Євгенія.
В. 59. Галькевич Олена М.
В. 63. Валек Домінік А., Ґровес Адейр М., Одриховський Іван П., Рудовський Андрій, Саловм Елма.
В. 68. Стороженко Ірина.
В. 102. Горошко Юрій Г.
В. 112. Попель Антоніна.
В. 119. Варшо Карло Р.
В. 121. Кульбачний Василь.
В. 126. Кривоняк Ричард А., Пішко Юрій.
В. 127. Була Юлія, Михалович Степан.
В. 130. Малиновський-Могила Володимир, Анна; Настащук Єва.
В. 140. Маркович Иосип.
В. 147. Маркович Андрій, Інга.
В. 153. Вівчаровський Михайло, Лукасевич Юрій, Полянський Лонгин.
В. 160. Форман Роман М.
В. 161. Ларик Іван.
В. 169. Погорілів Іван.
В. 175. Манько Юліян П., Марія.
В. 183. Кліш Розалія.
В. 194. Гусак Нестор, д-р Сас-Яворський Олександер, Наталія.
В. 204. Шостак Василь.
В. 207. д-р Децик Володимир.
В. 217. Велитович Василь.
В. 220. Флора Маріянна.
В. 230. Волсонович Іван, МекКлей Степанія, Федин Михайло.
В. 245. Галко Іван.
В. 254. Неілко Марія.
В. 259. Троць Михайло С.
В. 268. Гринюк Марія.
В. 274. Петрич Роберт І.
В. 276. Бахор Иосип Л.
В. 277. Наконечний Антін, Стасишин Володимир, Степанія.
В. 287. Бринкевич Иосип, Иосипина.
В. 288. Данилюк Марлина І.
В. 292. Кізел Євген.
В. 293. Магарина Олена О.
В. 316. Велитович Василь.
В. 320. Войтович Михайло.
В. 321. Ґеремиш Михайло.
В. 325. Паливода Іван, Ольга.
В. 343. Сімкало Ольга.
В. 350. Возняк Софія К., Доріш Степанія Б.
В. 361. Савка Юлія.
В. 364. Бобечко Ольга.
В. 374. Стратійчук Мирослав, Надія.
В. 379. Тищенко Микола, Швачук Микола.
В. 395. Кручак Андрій, Лобур Една, Якубович Олександер, Ямик Доротея.
В. 397. Замана Михайло, Зарємба Федір, Ільчишин Михайло, Лоза Євген, Михайлишин Михайло, Плетинчук Іван.
В. 399. Баторфалві Мирослава, Гуйван Степан.
В. 418. о. Хабурський Степан.
В. 432. Дудар Юліян, Петрук Микола.
В. 435. Орт Вернер, Марлиса К.
В. 448. Дюк Ярема П.
В. 450. Чехович Домініка.
В. 459. Лобур Василь Т., Патриція М.; Сушко Михайло.
В. 465. Бодзян Галина О.
В. 471. Демянчук Степнія, Когут Ярослав, Малиголовка Тереса.
В. 481. Копко Степан І., Степанія А.
В. 483. Горбовий Тарас.
В. 494. Данилюк Василь, Пратчин Архій І.
В. 497. Віндик Іванна, Зінич Олександер, Климкович Софія, Саварин Петро, Усик Володимир.
В. 505. Яхторович Роман.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Кормаш Иосип,* Пузьо Текля.
В. 14. д-р Воєвідка Ярослав.
В. 42. Бабич Антін, Безушко Мирослав, Лецистий Олексій 2,* Розалія; Ретьква Ярослав, Фещак Семен.
В. 84. Мелецька Иосипина.
В. 85. Паращук Анна 2.
В. 94. Гищак Тарас, Ольга; Ґулавська Ольга.
В. 114. Федій Григорій, Анна.
В. 158. Ланда Юлія, Мусійчук Костянтин.
В. 159. Петрик Михайло.*
В. 163. Ільницький Роман.
В. 164. Роль Анна.
В. 176. Глушик Павло.*
В. 184. Ревай Юліян.
В. 208. Драган Розалія.
В. 254. Зеленюк Роман.
В. 274. Петрич Павло В.*
В. 299. Грука Микола, Шкут Сергій.
В. 310. Курилас Єва.
В. 327. Островерха Олена.
В. 362. Ґрафенштайн Євгенія.
В. 365. Стапин Максим.*
В. 367. Крам Адам.
В. 424. Прохоренко Іван.
В. 430. Послушний Петро, Сас Ольга.
В. 432. Ковитер Марія.
В. 445. Грабовецький Мирон.*
В. 460. Балик Микола.*
В. 469. Підгеребельна Анна, Ступницький Микола 2.*
В. 471. Лісовський Бенедикт, Анна.
В. 473. Маркусь Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 12. Багрій Марія, Бандера Иосип.
В. 25. Швидкий Людмила.
В. 33. Горунь Юхим, Антонина.
В. 39. Бічук Федір, Іванна.
В. 52. Намака Лука, Розалія.
В. 67. Голис Олександра, Ґеряк Василь,* Данило, Емілія; Пренета Гнат П.* Анна.
В. 131. Васюнець Євген, Євгенія; Мицик Дмитро, Ірина; Туркевич Михайло.
В. 132. Баран Дмитро.
В. 153. Блавацька-Трач Євдокія, Лучанко Любомир.
В. 177. Майданий Анна.
В. 183. Дідик Володимир.*
В. 194. Гладишовська Наталія.
В. 257. Дешко Євген, Маргарита, Параскева.
В. 287. Лукаш Андрій,* Паркінсон Марія.
В. 288. Ґентіш Петро, Анна.
В. 298. Островерха Михайло.
В. 336. Стахів Софія.
В. 361. Скорецька Олена.
В. 414. Рейнарович Роман.
В. 423. Мацкевіціюс Фелікс.*
В. 432. Ґерчук Іван.
В. 457. Гриневич Ярослав.
В. 471. Путила Ольга.
В. 472. Держко Євстахій, Ірина.
В. 483. Прохоренко Іван.
В. 497. Грищук Ярослав.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 106. Гордієнко Анна.
В. 118. Корей Доротея А.
В. 140. Ткачук Євстахій, Марія.
В. 223. Горощук Михайло Д.
В. 370. Василик Олена Е. 2.
В. 400. Вус Євстахій.* Садовська Анна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 9. Синковський Едвард.*
В. 27. Овад Ярослав, Сорочко Ігор.
В. 35. Зорило Лідія, Скляренко Віктор,* Петро, Варвара.
В. 40. Лавоцький Иосип,* Супик Олександер, Марія.
В. 42. Флорковський Володимир.
В. 55. Спелман Мартин І. мол.*
В. 57. Гончар Петро.*
В. 63. Цилла Едвард Ю.,* Олена.
В. 76. Шотик Юліян.*
В. 85. Зенчак Петро.*
В. 94. Палюх Дмитро, Марія.
В. 106. Антоняк Микола, Купчак Любомир, Марія; Попович Василь, Ніна.
В. 117. Підгородецька Марія.
В. 121. Оленюх Петро.
В. 125. Бакай Антін.
В. 150. Бажан Володимир,* Біляк Олександер, Семенів Василь.*
В. 163. Сенюх Дмитро.*
В. 175. Кльось Ольга.
В. 194. Дармохвал Володимир.
В. 221. Попадинець Іван, Олена; Сам Степан 2.* Шило Гордій, Павло,* Валентина.
В. 234. Грудин Василь, Малецька Анна.
В. 239. Бойчук Анна, Лукасевич Юрій.
В. 242. Калигер Анна М.
В. 262. Варґо Юрій.*
В. 295. Оркуський Іван.
В. 296. Гарачняк Михайло Н.*
В. 336. Калинчук Іван.
В. 358. Пацула Иосип.
В. 361. Захарчук Василь.
В. 362. Лущик Григорій.
В. 364. Волощук Олексій, Анна; Павлишин Альберта.
В. 365. Рудіман Альберта.
В. 370. Білоус Роман, Гузар Іван, Лодинський Омелян, Іванна; Матвійчук Володимир, Миронюк Григорій,* Мосович Марія, Подлісний Іван.* Сова Іван, Марія.
В. 379. Семенець Василь, Павлина.
В. 430. Кострубяк Василь, д-р Дмитро, д-р Дарія, Лідія.
В. 484. Василик Лідія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 54. Мельник Любомира М.
В. 83. Брингилевич Ілля, Розалія.
В. 117. Гладишовська Наталія, Гриневич Ярослав.
В. 125. Стим Володимир,* Яросевич Мирослав.*
В. 130. Лучанко Любомир.
В. 175. Кльось Степан,* Федишин Михайло, Марія.
В. 199. Намака Лука, Розалія.
В. 204. Федорас Яким.
В. 221. Іваненко Григорій, Анна; Мицик Дмитро, Ірина.
В. 238. Майданий Анна.
В. 262. Голис Олександра, Ґеряк Василь,* Данило, Емілія; Пренета Гнат П.,* Анна.
В. 292. Лопатяк Степанія.
В. 304. Левицький Олег, Марія.
В. 327. Островерха Михайло, Олена.
В. 338. Баран Дмитро.*
В. 352. Паркінсон Марія.
В. 358. Стахів Софія.
В. 362. Лукаш Андрій.*
В. 364. Путила Ольга.
В. 379. Васюнець Євген, Євгенія.
В. 395. Рейнарович Роман, Стрілка Іван.*
В. 424. Прохоренко Іван.
В. 441. Николайчук Катерина.
В. 445. Антоненко Микола,* Буртняк Федір.
В. 455. Швидкий Людмила.
В. 473. Грищук Ярослав.
В. 487. Горунь Юхим, Антонина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 45. Кривий Василь, Олена.
В. 75. Михалюк Марта Р.
В. 84. Мелецька Иосипина.
В. 94. Горинь Марія, Дрогомирецька Анна.
В. 106. Ґут Іван,* Анна.
В. 113. Хохля Антін.*
В. 144. Федицький Євстахій,* Єлисавета.
В. 204. Данилюк Богдан.*
В. 310. Курилас Єва.
В. 350. Кресан Петронеля.
В. 352. Скульський Франко.*
В. 361. Сенько Марія.
В. 364. Пітс Іван І.
В. 365. Рудинин Андрій.*
В. 367. Крам Адам.
В. 370. Василик Олена Е.
В. 388. Подригула Мирон, Антонина.
В. 430. Сас Ольга.
В. 457. Григорович Петро, Клавдія.
В. 460. Балик Микола,* Городиська Марія.
В. 469. Ступницький Микола 2.*
В. 473. Самотис Петро.
В. 502. Ковальчук Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 75. Харів Василь.
В. 83. Лабунець Варвара.
В. 151. Сокальський Ілля, Анна.
В. 277. Баландюк Олександер Б.*
В. 369. Вайшук Катерина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 84. Дуґело Варвара А.
В. 102. Кедьо Микола М.*
В. 104. Савка Анна.
В. 143. Опанович Іван, Пирожик Олена.
В. 170. Савчин Іван.*
В. 204. Баксович Степан.*
В. 238. Попович Петро.
В. 251. Козир Михайло.*
В. 277. Соколовський Павло.
В. 298. Ґаврилів Генрих.
В. 311. Кича Ольга.
В. 347. Клим Анна Н.
В. 350. Лисобий Василь.*
В. 370. Равлик Франко,* Марія.
В. 380. Сафинський Володимир.*
В. 387. Варела Ольга Б.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 22. Олик Микола,* Олена.
В. 67. Кіслюк Адела.
В. 75. Дацько Текля.
В. 94. Байор Степанія Е., Сухінська Олена.
В. 147. Гофман Юлія.
В. 151. Новак Степанія.
В. 155. Галелюк Іван,* Каін-Канай Самійло.*
В. 183. Кондрат Марія А., Лубецька Катерина.
В. 220. Ковалик Володимир.*
В. 223. Горощук Михайло Д.
В. 247. Маєр Микола.*
В. 251. Рибич Ольга.
В. 266. Папура Василь.*
В. 287. Поліщук Михайло.*
В. 291. Бахаровська Олена, Панкевич Микола.*
В. 292. Левенза Вікторія, Сандрик Катерина.
В. 364. Вих Павло.*
В. 378. Седин Марія.
В. 380. Барнес Катерина, Кушнір Василь,* Шегда Тома.*
В. 389. Андерсон Анна, Роґос Ольга, Романів Павло.*
В. 400. Садовська Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 5. Табака Марія.
В. 8. Чолій Василь.
В. 27. Твардовський Василь.
В. 39. Робак Іван.
В. 42. Зубар Онуфрій.
В. 43. Закерська Олена.
В. 57. Заблоцька Катерина, Палка Степан.
В. 61. Хохля Степан.
В. 65. Зозуля Дмитро,* Левчик Марія.
В. 70. Когут Григорій, Павлина Анна.
В. 83. Кончак Михайло.
В. 94. Персович Анна.
В. 102. Сенчина Володимир Ю.*
В. 106. Солтис Степан.
В. 127. Влідий Іван.
В. 147. Малий Павло.
В. 175. Братусь Іван.
В. 176. Куйбіда Федір.
В. 179. Хлопик Иосип.
В. 201. Каліста Марія, Фірман Костянтин.
В. 209. Черепаняк Анастасія.
В. 218. Пущак Семен, Суляк Михайло.
В. 220. Кіселик Семен.
В. 223. Кравчук Михайло.
В. 234. Гвіздь Юрій.
В. 236. Вабій Василь.
В. 251. Карась Михайло.
В. 253. Хомин Павло.
В. 267. Чорний Федір.
В. 287. Паскович Павлина.
В. 292. Нидза Катерина.
В. 296. Скочиляс Павло.
В. 300. Войник Василь.
В. 306. Крохмальний Іван.
В. 313. Гривняк Сильвестер.
В. 316. Кучмій Семен.
В. 317. Моздзір Гаврило.
В. 318. Нагірна Олександра.
В. 325. Поврозник Михайло.
В. 334. Дутко Катерина, Чернецька Агафія.
В. 336. Токменко Розалія 2.
В. 338. Баран Дмитро.
В. 339. Сорока Ілля.
В. 361. Костишин Дмитро, Ушитко Іван.
В. 367. Білецький Василь.
В. 370. Самуляк Андрій.
В. 372. Загута Андрій.
В. 406. Яворський - Романович Микола.
В. 429. Шпак Іван.
В. 432. Дмитерко Иосип 2, Дорош Катерина 2.
В. 464. Кірчик Федір.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1958 р. було в У.Н.Союзі повнолітніх членів	49,589
В місяці лютім 1958 р. прийнято нових	118
В місяці лютім 1958 р. прийнято наново	63
В місяці лютім 1958 р. прийнято з переступ. листами	45
В місяці лютім 1958 р. прийнято з інших кляс забезпеч.	11
В місяці лютім 1958 р. прийнято зі старого роду забезп.	—
Разом	49,826
В місяці лютім 1958 р. суспендовано	76
В місяці лютім 1958 р. відійшли з переступ. листами	47
В місяці лютім 1958 р. відійшли до інших кляс забезп.	9
В місяці лютім 1958 р. відійшли до нового роду забезп.	—
В місяці лютім 1958 р. відійшли зі зворотом у готівці	32
В місяці лютім 1958 р. відійшли на безплатне продовж.	6
В місяці лютім 1958 р. відійшли з виплаченим забезп.	18
В місяці лютім 1958 р. відійшли на виплачене забезпеч.	32
В місяці лютім 1958 померли	62
Разом	282
З кінцем місяця лютого 1958 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,544

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	50
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	105
В клясі 1 на $1500	4
В клясі 1 на $2000	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	358
В клясі 2-1000 на $1000	242
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,375
В клясі 3-1000 на $1000	4,230
В клясі 3-1500 на $1500	59
В клясі 3-2000 на $2000	52
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,035
В клясі 4-1000 на $1000	2,122
В клясі 4-1500 на $1500	47
В клясі 4-2000 на $2000	38
В клясі 4-2500 на $2500	3
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Забезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	104
В клясі 5- 500 на $ 500	2,546
В клясі 5- 750 на $ 750	356
В клясі 5-1000 на $1000	5,612
В клясі 5-1500 на $1500	133
В клясі 5-2000 на $2000	38

Забезпечення на ціле життя

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,472
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,085
В клясі 6-1500 на $1500	38
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	41

Нове забезпечення на ціле життя

В клясі 21- 500 на $ 500	2,655
В клясі 21-1000 на $1000	1,104
В клясі 21-1500 на $1500	37
В клясі 21-2000 на $2000	33
В клясі 21-2500 на $2500	9
В клясі 21-3000 на $3000	13
В клясі 21-3500 на $3500	4
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	5
В клясі 21-5000 на $5000	4

Нове забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	3,271
В клясі 22-1000 на $1000	2,965
В клясі 22-1500 на $1500	60
В клясі 22-2000 на $2000	106
В клясі 22-2500 на $2500	22
В клясі 22-3000 на $3000	19
В клясі 22-3500 на $3500	10
В клясі 22-4000 на $4000	8
В клясі 22-4500 на $4500	3
В клясі 22-5000 на $5000	8

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	195
В клясі 23-1000 на $1000	115
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	16
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	8
В клясі 23-4000 на $4000	1

Нове забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,855
В клясі 24-1000 на $1000	2,097
В клясі 24-1500 на $1500	45
В клясі 24-2000 на $2000	74
В клясі 24-2500 на $2500	19
В клясі 24-3000 на $3000	15
В клясі 24-3500 на $3500	6
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	1

Забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	240
В клясі 25-1000 на $1000	224
В клясі 25-1500 на $1500	10
В клясі 25-2000 на $2000	22
В клясі 25-2500 на $2500	9
В клясі 25-3000 на $3000	11
В клясі 25-3500 на $3500	10
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	5
Разом	49,544

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Борис Володимир мол., Михайло І., Ричард М.
В. 21. Коротко Олег.
В. 39. Маркопольський Анна, Віра, Микола.
В. 49. Юрків Михайло П.
В. 59. Бунеґру Іван, Питльований Микола Ю.
В. 75. Ґузиляк Денис І.
В. 84. Чуйка Даяна.
В. 100. Кірпа Дора.
В. 115. Волощук Володимир О.
В. 130. Настащук Мирон.
В. 142. Пухта Євгенія А.
В. 147. Маркович Петро А., Мечай Степан мол.
В. 151. Гойсак Давид И.
В. 158. Брейво Богдан, Валеріян, Гайнрих, Євген, Моніка, Тадей; Досяк Курт.
В. 161. Ґеряк Давид А.
В. 163. Піско Михайло.
В. 164. Гнилянський Варвара, Стася, Тома.
В. 192. Цукер Михайло.
В. 194. Лисяк Олег З. мол., Сас-Яворський Лідія, Ксеня О., Марта, Олександер 2-ий, Тамара.
В. 217. Іванів Едвард К., Мартинюк Іван А., Ракута Моніка Е.
В. 221. Івасів Олексій Б., Федорів Анна М.
В. 230. Оттерсон Мелвин Р.
В. 245. Галко Ерика А., Ґуща Павло.
В. 248. Кобилянська Лора А.
В. 254. Петрунів Анна, Михайло.
В. 287. Воронків Валентина, Віра 2, Микола, Микола А.
В. 299. Коваль Марко Дж.
В. 304. Коман Василь.
В. 310. Балків Беверлі А., Ґері М.
В. 320. Ніщук Зоріяна О.
В. 321. Ґеремеш Леся.
В. 335. Кохарська Юдита А.
В. 348. Кашмар Ричард И.
В. 350. Возняк Марія Л.
В. 355. Волошин Богдан, Євген; Ґелзель Едвард Р. мол.
В. 356. Продивус Олександер М.
В. 361. Луцишин Іван.
В. 367. Влагий Ігор.
В. 371. Реґнельт Ерик, Інґеборґа.
В. 379. Драпала Іван А., Кузьо Степан Р., Настоящий Петро.
В. 397. Добровольський Иосип, Мельник Марта Д., Михайлишин Анна, Ірина, Марія, Михайло; Онуферко Марта М.
В. 414. Березіцька Маріянна О.
В. 432. Дембіцький Степан М., Дудар Володимир Р., Ребрик Іванна.
В. 433. Кузьмович Юрій А.
В. 435. Орт Вільфред, Іван В.
В. 456. Валш Олена М.
В. 461. Кирлів Тома М.
В. 466. Гриньків Маруся, Християна.
В. 482. Сусь Степан І.
В. 497. Зінич Роман, Тарас.
В. 498. Солтис Орися А.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 39. Мерва Єлисавета А.
В. 42. Зварич Любов.
В. 85. Паращук Патриція, Паровський Михайло И. 2, Роберт П.
В. 94. Гищак Петро, Роман.
В. 163. Іванчук Маріян, Софія, Юліянна; Мегедин Ірина.
В. 356. Ґошуляк Іван О.
В. 420. Кордоновий Марія Д., Роман Д.
В. 430. Сас Юрій.
В. 445. Давидюк Віра.
В. 461. Сало Богдан.
В. 471. Лісовський Лідія, Роман.
В. 484. Коханець Любов, Тарас.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 12. Багрій Іван мол.
В. 53. Набер Оксана Б.
В. 67. Пренета Генрих В.
В. 75. Наконечний Іван М.
В. 131. Васюнець Марія, Ярослава Л.; Мицик Богдан, Иосип І.
В. 234. Коваль Іриней.
В. 288. Ґентіш Дарія, Любомир.
В. 472. Держко Зенон І.
В. 497. Грищук Маргарита, Ярослав.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 102. Турчик Лідія М.
В. 137. Когут Ірина.
В. 235. Шестак Софія Д.
В. 414. Роман Данило М.
В. 430. Дяків Юрій.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 10. Глива Єлисавета.
В. 27. Сорочко Марта.
В. 38. Намісняк Павло.
В. 39. Фрайда Іван П.
В. 40. Супик Марія, Михайло.
В. 42. Гуменна Марія, Наталія.
В. 51. Кулик Иосип К.
В. 55. Спелман Михайлина Л.
В. 63. Гилачик Яким А., Цилла Давид, Едвард П. мол. 2.
В. 94. Войтович Олександра, Палюх Дарія, Іван В. В., Христина О.
В. 106. Купчак Лідія, Попович Ірина Е., Нестор 2, Оксана 2.
В. 121. Оленюх Юрій Є.
В. 125. Улик Цинтія Л.
В. 130. Батіг Богдан 2, Марія О. 2, Степанія 2; Грицак Ігор, Любов; Ільницький Адам, Степан; Прокопів Мирослав, Михайло, Ольга Т., Тарас.
В. 150. Вебер Михайло, Никорчук Олена, Харів Дарлина С.
В. 176. Деркач Карім, Кармен, Рената, Софія; Танчак Степанія.
В. 219. Райця Ричард А., Роберт В.
В. 220. Солтис Ярослав В.
В. 221. Мухаір Ральф, Полиняк Орест, Попадинець Марія Т., Шило Віктор, Наталія, Олександра; Шпікула Донна М.
В. 234. Малецький Адела, Иосип.
В. 239. Бойчук Петро, Роман.
В. 361. Захарчук Андрій Л., Юрій Р.; Іваник Ксеня А.
В. 365. Рудіман Андрій мол.
В. 370. Білоус Анна Н., Лаврій Василь В., Сова Богдан Ст.
В. 400. Пирожик Володимир, Олександра.
В. 432. Охримович Аріядна О.
В. 445. Флорко Роман Р.
В. 473. Адамович Орест, Денека Ірина, Захарчук Адріян Б.
В. 487. Байбак Віктор, Михайло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 54. Мельник Ярослав В.
В. 130. Королишин Петро.
В. 163. Ковальчин Зиновія.
В. 221. Мицик Богдан, Иосип І.
В. 262. Пренета Генрих В.
В. 292. Лопатяк Адріяна, Нестор.
В. 337. Панкістіс Вікторія.
В. 379. Васюнець Марія, Ярослава Л.
В. 445. Буртняк Василь Ф.
В. 473. Грищук Маргарита, Ярослав.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 8. Тех-Коцур Анна.
В. 28. Лещик Клара.
В. 48. Дудик Ярослав.
В. 119. Варшо Карло Р.
В. 126. Кривоняк Андрій Р., Пішко Юрій.
В. 140. Маркевич Осип.
В. 274. Петрич Роберт Я.
В. 288. Данилюк Марлина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 39. Мерва Єлисавета А.
В. 59. Заяць Надія.
В. 75. Михалюк Памела А.
В. 158. Чарнецький Яким П.
В. 192. Литвинець Михайло Д.
В. 266. Терлецька Зиновія.
В. 271. Левуш Олена, Петро.
В. 283. Юськів Меланія, Текля.
В. 292. Возник Анна.
В. 388. Дерка Альфред, Подригула Наталія.
В. 430. Сас Юрій.
В. 457. Григорович Віктор.
В. 464. Цірка Михайло Ф.
В. 473. Ґалай Богдан, Пивоварчук Андрій Є. Ю.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 127. Михалович Степан.
В. 170. Іванс Розалія Е.
В. 204. Трипалюк Михайло.
В. 380. Іванишин Софія.
В. 430. Кондра Ірина.
В. 473. Чайковська Всеволода О.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1958 р. було в У.Н.С. дітей членів	22,785
В місяці лютім 1958 р. прийнято нових	96
В місяці лютім 1958 р. прийнято наново	29
В місяці лютім 1958 р. прийнято з переступ. листами	14
В місяці лютім 1958 р. прийнято з інших кляс забезп.	5
Разом	22,929
В місяці лютім 1958 р. суспендовано	82
В місяці лютім 1958 р. відійшли з переступ. листами	14
В місяці лютім 1958 р. відійшли до ст. членів УНС	9
В місяці лютім 1958 р. відійшли до інших кляс забезп.	5
В місяці лютім 1958 р. відійшли і зворотом у готівці	18
В місяці лютім 1958 р. відійшли з виплаченим забезп.	6
В місяці лютім 1958 р. відійшли на виплачене забезпеч.	—
В місяці лютім 1958 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1958 померли	—
Разом	134
З кінцем місяця лютого 1958 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	22,795

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,480
В клясі 2-ій на $ 400	529
В клясі 3-ій на $ 100	713
В клясі 4Р на $ 250	147
В клясі 4Р на $ 500	3,756
В клясі 4Р на $1000	1,797
В клясі 5Е на $ 250	271
В клясі 5Е на $ 500	4,667
В клясі 5Е на $1000	1,736
В клясі 6С на $ 500	1,071
В клясі 6С на $1000	637

НОВІ КЛЯСИ:

Е20 на $ 500	1,075
Е20 на $1000	823
Е20 на $1500	1
Е20 на $2000	10
Е20 на $2500	1
Е18 на $ 500	527
Е18 на $1000	747
Е18 на $1500	5
Е18 на $2000	22
Е18 на $3000	7
Е65 на $ 500	41
Е65 на $1000	9
Р20 на $ 500	719
Р20 на $1000	963
Р20 на $1500	6
Р20 на $2000	11
Р20 на $3000	1
Р65 на $ 500	9
Р65 на $1000	14
Разом	22,795
З кінцем місяця лютого 1958 р. в У.Н.Союзі було всіх забезпечених	72,339

УВАГА!

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1958 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації, інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1958 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Д. Галичин, гол. предс.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

З життя Відділів У. Н. С.

Десятиріччя Т-ва „Дністер", 430-го Відділу УНС у Филаделфії.

Відділ 430 Українського Народного Союзу, Т-во „Дністер" у Филаделфії — це один із новіших Відділів і його члени — це новоприбулі українці із скитальщини. Він був зорганізований 1948 року, в перший час, коли стали напливати до ЗДА транспорти нових поселенців. Саме в цьому році припадає десять років існування цього Відділу.

Не зважаючи на свій відносно молодий вік, „Дністер" має за собою велику працю. Вже самий факт, що цей Відділ належить до більших Відділів УНС і нараховує під цю пору понад чотириста членів, говорить за себе. Впродовж десяти років Відділ „Дністер" зорганізував у себе понад сімсот членів, та майже три сотні перейшли в інші Відділи, покинувши Филаделфію. Всеж залишились вони у великій Союзовій сім'ї.

В неділю 2 березня ц. р., відбулись Річні Збори 430 Відділу УНС. Із поданого звітування Управи, головно із точного звіту десятирічного секретаря Відділу інсп. Иосипа Бакая, приявні члени довідались про зразкову господарку Відділу. Відділ „Дністер" передав в останньому році до централі понад 14 тисяч долярів, добившись в загальному точної вплати вкладок у своїх членів. Відділ „Дністер" виконав теж свої громадські повинності, покривши вкладки і до УККА, і до ЗУАДК, як теж і станув в допомогу одному із своїх членів, який, з уваги на хворобу, потребував допомоги. Відділ має своє банкове конто для справнішої фінансової господарки, як теж і має вісімсот долярів власних фондів. Тому то приявні члени з повним признанням висловилися про працю свого проводу і перевибрали Управу на новий рік у такому складі: Роман Бакай — голова, д-р Юрій Мачук — заст. голови, Иосип Бакай — секретар і Роман Книш — касир. Опікуном потребуючих перевибрано надзвичайно відданого цій справі д-ра Іллю Макуха. До Контрольної Комісії увійшли: Юрій Гаврилів, Нестор Сум і інж. Володимир Шиприкевич. Зборами проводив Юрій Гаврилів дуже вправно. На Зборах був представник централі в особі організатора УНС Івана Скочиляса. Пан Скочиляс виголосив привітання, як теж і подав свої плани для кращої співпраці Відділу з організатором, щоб тим більших успіхів добитись в організуванні нових членів. Постановлено відбути спеціяльну нараду Управи Відділу з організатором вже у найближчому часі. Відділ мав призначення здобути 30 нових членів. Правда, покищо цього призначення повністю не виконано, але більше половини членів вже зорганізовано і Відділ здобув таке число членів, яке дає йому право вислати трьох делеґатів на Конвенцію УНС у травні. Дуже щиро привітали учасники Зборів головного організатора УНС д-ра Ярослава Падоха, який не лише був учасником нарад, але теж звернувся до приявних з палкою промовою про цю велику працю УНС не лише в ділянці запомоговій і фінансовій, але й у ділянці культури своїми виданнями, своєю участю в культурному житті і своїми фондами на українську культуру.

Негайно після Річних Зборів, які своєю діловістю імпонували, відбулись також місячні Збори 430 Відділу УНС „Дністер", відкладені через два тижні з уваги на сніговії, а далі з уваги на спізнену доставу поштою „Свободи", в якій було оголошення про реченець Зборів. Головною справою був вибір делеґатів на 24 Конвенцію УНС в Клівленді. Збори вибрали одноголосно таких делеґатів: Иосипа Бакая, Остапа Тарнавського і Юрія Гаврилова. На заступників делеґатів обрано також одноголосно: Нестора Сума, М. Капія і інж. В. Шиприкевича. Учасники Зборів висловили свої побажання до делеґатів, які із свого боку запевнили передати ці побажання на ширшу нараду вибраних делеґатів у Филаделфії. Управа Відділу постановила ще до Конвенції виконати повністю організаційне зобов'язання у виді 30 нових членів.

Т.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1958 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	334.11
2	209.18
3	189.35
5	464.38
6	49.75
7	206.34
8	947.30
9	137.47
10	121.96
11	184.99
12*	363.63
13	276.73
14*	971.96
15	118.64
16	56.11
17	87.06
18	121.87
20	380.85
21	369.81
22	154.23
23	298.17
24	177.49
25	416.32
26	15.28
27	560.30
28	121.35
29	430.29
30	104.27
31	108.37
32	24.21
33	434.68
34	27.46
35	204.68
36	357.48
37	215.40
38	475.74
39	951.30
40	45.00
41	12.20
42	461.73
43	40.14
44	99.85
45	1,152.21
46	107.21
47	70.18
48	74.22
49	120.80
50	127.61
51	71.55
52	176.85
53	372.10
54	150.00
55	301.71
56	168.58
57	540.68
59	716.50
60	57.06
62	124.01
63	1,041.76
64	208.91
65	186.23
66	72.79
67	136.42
69	226.00
70	339.82
71	80.53
72	44.77
73	131.62
74	109.13
75	377.24
76	758.62
77	104.91
78	53.93
79	18.46
80	106.88
81	331.32
82*	101.39
83	394.68
84	154.49
85	331.06
87*	447.64
88*	59.64
89	39.72
90	334.39
91	634.32
92	25.47
93	147.97
94	1,972.27
95	65.86
96	453.33
97	155.55
98	97.08
99	206.65
100	136.60
101	30.33
102	1,159.19
103	381.15
104	229.03
105	560.79
106	1,289.55
107	171.37
108	80.70
109	201.09
110	12.32
111	51.56
112	520.34
113	178.00
114*	625.00
115	188.03
116	162.69
117	193.00
118	279.78
119	88.97
120	635.37
121	292.00
122	64.65
123	188.69
124	140.05
125	493.95
126	103.27
127	1,563.41
128	129.60
129	21.14
130	1,240.29
132	156.33
133	244.41
134	107.65
135	68.76
137	394.14
138	66.37
139	105.21
140	145.23
141	17.80
143	227.13
144	124.31
145	83.75
146	339.72
147	951.84
148	100.03
149	92.71
150	238.07
151	298.76
152	106.73
153*	710.71
154	38.85
155	715.17
156	554.23
158	581.44
159	155.84
160	93.47
161	1,005.01
162	51.50
163	989.36
164	309.99
165	182.49
166	61.50
167	172.92
168	225.30
169	28.44
170	451.65
171	240.69
172	81.45
173	249.79
174	15.12
175	453.96
176	416.57
177	219.38
178	318.17
179	424.84
180	537.28
181	195.62
182	249.71
183*	755.08
184	393.17
185	42.27
186	104.81
187	82.77
188	20.93
190	42.15
191	520.63
192	469.42
193	98.05
194	876.16
195	25.26
196	47.43
197	21.22
198	10.76
199	125.62
200	463.94
201	28.43
202	56.34
204	2,221.08
205	17.78
206	632.69
207	170.79
208	33.55
209	40.35
210	33.09
211	254.43
212	75.74
213	251.33
215	54.90
216	31.68
217	916.02
218	308.36
219	890.80
220	834.22
221	3,074.41
222	42.95
223	457.60
224	533.73
225	10.86
226	104.12
227	51.15
228	79.74
229	93.27
230	1,226.95
231	5.45
232	76.07
233	251.31
234	526.88
235	289.94
236	227.60
237	320.86
238	512.86
239	858.84
240	683.61
241	116.86
242	253.99
243	235.93
244	28.07
245	529.49
246	70.12
247	268.76
248	113.62
249	39.01
250	6.99
251	402.79
252	318.73
253	230.61
254	421.39
255	32.05
256	442.01
257*	583.00
258	15.26
259	353.32
260	15.98
261	100.96
262	97.96
263	38.67
264	122.81
265	152.71
266	627.33
267	123.22
268	195.35
269	16.07
270	313.54
271	238.22
272*	604.75
273	10.78
274	382.83
275	302.21
276	805.77
277	1,676.63
278	28.24
279	30.52
280	211.26
281	286.63
282	41.89
283	279.88
284	64.78
285	82.57
286	93.93
287	776.56
288	219.08
289	382.35
290	164.20
291	363.54
292	1,055.23
293	316.06
294	22.92
295	665.31
296	321.75
297	19.66
298	202.39
299	85.47
300	193.92
301	401.08
302	10.86
303	73.61
304	670.17
305	467.93
306	92.45
307	142.47
308	178.94
309	43.78
310	119.35
311	19.06
312	114.12
313	53.11
314	10.93
315	21.99
316	979.14
317	142.51
318	107.50
319*	133.02
320	436.95
321	171.25
322	51.08
323	147.75
324	226.05
325	585.49
326	124.87
327	242.38
328*	139.94
329*	16.86
330	246.35
331	107.07
332	249.00
333	123.49
334	712.74
335	172.83
336	675.26
337	152.03
338	430.90
339	296.70
340	13.25
342	307.61
343	520.87
344	91.23
345	323.64
346*	91.63
347	299.83
348	425.95
349	145.09
350	261.25
351	107.42
352	269.75
353	140.85
355	185.35
356	267.13
357	57.11
358	120.64
359*	66.78
361	4,042.96
362	212.32
363	201.29
364	941.83
365	42.11
366	13.02
367	1,153.63
369	433.06
370	510.98
371	432.19
372	155.86
373	99.23
374	193.53
375	553.63
377	51.59
378*	85.09
379	2,933.84
380	127.92
381	19.86
382	23.35
383	335.38
384	93.75
385	561.60
386	261.68
387	62.41
388	544.85
289*	228.57
391	38.40
392	11.51
393	40.02
394	44.76
395	168.52
396	68.86
397	567.72
398	75.67
399*	709.31
400	55.22
401	27.31
403	124.23
404*	148.22
405	44.58
406	415.08
407	33.99
409	79.60
410	22.01
411	19.60
413	150.20
414*	1,435.83
415*	53.69
416	6.64
417	12.42
418*	248.79
419	29.93
421	58.69
423*	666.94
424*	73.80
425*	105.10
427	247.07
428	70.95
429	63.27
430	917.30
432	3,041.04
433	152.57
434	40.16
436*	187.88
437	434.09
438	182.17
441	571.21
442*	49.94
444*	240.39
445	495.80
446	165.73
447	43.89
448	36.13
449	39.17
451	113.50
452	116.95
453	56.61
454	58.06
455	252.78
456*	244.26
457	270.54
458	312.63
459*	85.65
460	170.80
461	186.44
463*	46.23
464	415.92
465	189.61
466	84.17
467	29.36
468*	147.14
469*	404.44
471	481.71
472	464.07
473*	897.24
475	42.38
476	141.00
477	126.33
479	83.01
480*	92.89
481	163.73
482	93.00
483	293.19
484	441.45
485	13.38
486	29.90
487	254.03
488	28.00
489	175.35
490	195.51
493	16.38
494*	125.76
495*	22.66
499	27.56
500	27.42
501	61.65
504*	39.48
505	1.26
506	31.78

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. ... $131,431.80

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив
1	4.50
3	2.62
28	2.37
30	11.04
33	37.92
37	21.35
39	15.13
65	6.48
70	5.07
83	1.15
90	4.40
101	3.04
106	1.26
112	4.11
117	2.91
127	2.87
143	6.50
147	26.64
151	3.53
170	3.72
185	5.66
206	2.65
209	2.82
216	31.41
221	1.88
234	13.52
237	2.88
243	2.53
245	1.06
264	2.76
275	8.61
286	21.49
292	24.36
305	3.91
316	1.41
321	1.13
335	3.70
336	6.95
342	3.24
349	28.60
358	1.62
361	2.68
367	3.71
370	3.68
384	12.00
388	5.28
482	2.86

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. ... $ 369.01

Разом з місячних вкладок від членів	$134,800.81
Відсотки від бондів	14,632.60
Відсотки від морґеджів	3,220.14
Відсотки від чл. позичок	2,250.96
Чинш і інші доходи від реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	1,271.07
Приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й.	983.60
Приходи друкарні і книгарні	17,555.20
Зворот стипендії д-р Е. Гарасима від. 45 УНС	400.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	991.85
З переносу стейтового податку за помічні сили	48.84
Сплати морґеджів	3,120.69
Сплати чл. позичок	1,819.39
Разом	$181,095.15

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:

27 Твардовський Василь	500.00
33 Конюх Анна	500.00
39 Робак Іван	1,000.00
42 Зубар Онуфрий	1,000.00
50 Долик Юстина	1,000.00
57 Заблоцька Катерина	500.00
57 Палька Стефан	750.00
65 Зазуля Дмитро	1,000.00
81 Міськів Петро	1,000.00
94 Персович Анна	500.00
97 Долінська Параска	500.00
97 Михалишин Семен	500.00
112 Кобилянська Анна	1,000.00
158 Косців Василь	250.00
175 Камянец Ксеня	1,000.00
201 Фірман Константин	1,000.00
209 Черепаняк Анастазія	750.00
218 Суляк Михайло	1,000.00
218 Грузовський Василь	500.00
219 Марків Михайло	500.00
219 Коритко Василь	1,000.00
220 Кіселик Семен	1,000.00
221 Дрозд Стефан	500.00
221 Дрозд Стефан (D. I)	500.00
223 Кравчук Михайло	1,000.00
230 Курінірський Вілям	1,000.00
234 Гвіздь Юрій	1,000.00
236 Бабей Василь	1,000.00
239 Ратовський Аґнеса	500.00
251 Карась Михайло	500.00
259 Ханас Пелагія	750.00
284 Гладишевський Дм.	1,000.00
287 Паскович Павлина	500.00
292 Беніо Іван	1,000.00
292 Нидза Катерина	500.00
306 Крохмальний Іван	1,000.00
317 Маздзер Гаврило	1,000.00
318 Нагірна Александра	500.00
336 Токменко Розалія	500.00
336 Токменко Розалія	500.00
338 Баран Дмитро	1,500.00
361 Лазута Василь	500.00
361 Сеньків Дмитро	1,000.00
361 Костишин Дмитро	500.00
372 Загута Андрій	500.00
406 Яворський Р. Микола	1,000.00
429 Шпак Іван	1,000.00
432 Дмитерко Иосиф	500.00
432 Дмитерко Иосиф	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	6,000.00
Грошеві звороти	2,738.44
Виплати на реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	2,135.27

Виплати з фонду сирітського по бл. п.

Відділ:

105 Карайник Стефан	59.00
225 Марцинишин Микола	593.22

Виплати з Народного Фонду:

Праці при виданні української енциклопедії в англійській мові	50.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи і праці та інші виплати на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	3,926.95

Виплати допомог із Допомогового Фонду:

Відділ:

1 Квасньовський Іван	35.00
7 Присяжний Іван	35.00
11 Кокус Мартин	35.00
14 Сдвака Гелена	25.00
14 Гой Іванна	25.00
20 Гаврик Фруська	25.00
20 Рунько Іван	40.00
21 Панькевич Анна	25.00
45 Горин Анна	30.00
45 Хомик Анна	25.00
45 Галамаґа Катерина	25.00
45 Волошин Євдокія	25.00
51 Іваник Анастазія	25.00
56 Домброва Франко	35.00
56 Стефані Чарлз	25.00
59 Лотоцький Микола	35.00
63 Панчик Сем	35.00
65 Лесник Марія	30.00
73 Гранківська Марія	25.00
78 Коваль Франко	35.00
78 Маційовський Стан.	35.00
78 Затек Іван	35.00
85 Валхонський Іван	40.00
91 Мудрик Володимир	40.00
96 Лапицький Іван	40.00
98 Чорній Іван	35.00
106 Солтис Стефан	40.00
108 Сіліко Андрій	40.00
109 Добранська Юстина	25.00
109 Шепеляк Марія	25.00
109 Щепко Дамян	35.00
112 Бочуляк Ліліяна	25.00
112 Геруч Катерина	25.00
119 Білан Марія	30.00
144 Грудеський Михайло	35.00
144 Панькевич Варвара	25.00
147 Маркович Іван	35.00
149 Глад Олександра	25.00
149 Глад Сенько	35.00
151 Бохна Катерина	25.00
151 Мольо Катерина	25.00
160 Білоус Теодор	40.00
163 Гайдучка Катерина	25.00
164 Піціль Іван	30.00
168 Стек Анна	25.00
171 Ткачук Катерина	25.00
204 Федорас Яким	35.00
204 Каришин Данило	35.00
204 Процьків Сильвестер	35.00
204 Райовий Волтер	25.00
215 Катала Стефан	35.00
217 Белей Василь	40.00
221 Худик Катерина	25.00
221 Кордук Ля Верне	25.00
233 Зазуля Ева	25.00
237 Рибак Варвара	25.00
238 Музика Петро	40.00
239 Ладус Катерина	25.00
240 Стецяк Андрій	35.00
252 Пініло Іван	25.00
266 Вересюк Ольга	25.00
274 Коліс. Марія	25.00
274 Конишак Михайло	30.00
276 Сушинська Гелена	25.00
287 Баглай Анна	25.00
288 Антоник Трофим	35.00
292 Руссел Франк	35.00
301 Древницький Микола	35.00
303 Гаванчик Броніслава	25.00
303 Юнц Марія	25.00
305 Камінський Михайло	35.00
327 Місуренко Олександра	25.00
334 Овод Марія	25.00
342 Лещик Василь	100.00
348 Мельник Катерина	25.00
356 Гошулак Орест Сам	25.00
359 Чуй Василь	35.00
361 Близнак Микола	50.00
361 Камінська Магдалина	25.00
361 Ля Говчіч Микола	35.00
361 Макар Михайло	35.00
361 Мулик Антін	35.00
361 Пригода Анна	25.00
361 Шуст Микола	35.00
364 Кореневич Петро	35.00
367 Маньківська Стефанія	25.00
368 Подубинський Василь	40.00
371 Петри Марія	25.00
371 Іванюк Михайло	25.00
376 Гвязда Микола	35.00
379 Струц Іван	40.00
385 Дацко Іван	25.00
386 Тимочко Микола	35.00
388 Весоловський Михайло	35.00
389 Бен Дженні	25.00
403 Москальчик Іван	25.00
406 Ковальчик Антін	35.00
406 Свaллов Александер	25.00
429 Гроньский Семань	35.00
437 Мельник Михайло	35.00
448 Моханцо Петер	35.00
457 Сараб Григор	40.00
483 Яковенко Марта	35.00
432 Бережанський Мих.	40.00
432 Гошовський Богдан	35.00
441 Борсук Анастазія	25.00
441 Качор Іван	35.00
456 Гичор Василь	35.00
456 Божек Іван	35.00
458 Лазорович Михайло	35.00
473 Малишевська Марія	25.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	16,177.54
„Свобода" за орган	5,800.00
Платня помічних сил	4,903.09
Актюар за оцінку грамот	2,500.00
Платня головного уряду	1,325.00
Федеральний податок за помічні сили	1,302.32
Кошти подорожі організаторів	790.18
Кошти подорожі і репрезентації	655.24
чинш за офіси	625.00
Канцеляр. прибори і друки	538.52
Винайм машин (IBM) для зладження виказів і статистики	536.50
Друк річних звітів для асекураційних департ.	403.41
Нагороди за нових членів для організаторів	381.25
Лікарі за нових членів	292.00
Асекураційні департаменти за дозволи (лайсенси)	241.50
Видатки на пошту	175.00
Телефон	168.21
Прибори для зладження виказів і друк чеків дивіденди	163.08
Направи і чищення машин	34.75
Фотографічні знимки членських аплікацій	31.95
Нагорода для відділового секретаря	20.63
Вода і інші виплати	11.60
Спортова акція	10.00
Оголошення	6.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в членських позичках	6,680.96
Разом	$99,488.56

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1958 р. осталася	$473,023.20
Прихід за лютий	181,095.15
Разом	$654,118.35
Розхід за лютий 1958	99,791.61
Готівка з кінцем 28. лютого 1958 остається	$554,326.74

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 554,326.74
Морґеджі	1,812,467.86
Бонди	14,096,636.57
Позички членам	291,756.76
Реальности	254,712.30
Друкарня	10,543.79
Разом	$17,020,444.02

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$16,119,865.85
Адміністрац. фонд	183,580.56
Конвенційний фонд	103,284.87
Запомоговий фонд	278,441.44
Народний фонд	9,115.31
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	58,268.02
Резервовий фонд	20,668.59
Сирітський фонд	119,150.01
Спеціяльний фонд на обезпеку інвестицій	126,688.59
Фонд Захисту Сирот.	1,380.78
Разом	$17,020,444.02

Роман Слободян, гол. кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	36.33
2	63.15
3	9.57
5	56.08
6	73.15
7	43.88
8	126.79
9	14.15
10	33.36
11	32.48
12*	52.93
13	160.59
14*	832.98
15	50.50
16	71.54
17	5.13
18	16.79
20	131.40
21	52.51
22	1.90
23	109.05
24	9.56
25	159.59
26	1.35
27	93.05
28	9.45
29	50.85
30	7.95
33	124.44
34	4.95
35	50.09
36	73.41
37	61.15
38	147.42
39	323.78
40	22.34
42	280.36
44	6.16
45	286.65
46	37.42
47	25.43
48	19.26
49	169.04
51	21.87
52	70.98
53	194.50
54	100.05
55	206.17
56	54.06
57	375.84
59	288.94
60	9.10
62	57.03
63	180.86
64	49.15
65	19.39
66	26.69
67	4.25
68	3.19
69	45.27
70	81.44
71	85.14
72	1.19
73	32.38
74	4.12
75	159.98
76	180.74
77	4.92
78	1.04
79	1.35
80	6.96
81	52.89
82*	3.38
83	175.46
84	36.82
85	39.22
87*	64.43
88*	15.59
89	.93
90	30.60
91	86.30
92	8.89
93	83.80
94	531.90
96	223.76
97	54.69
99	32.50
100	13.35
102	298.31
103	67.11
104	32.25
105	208.06
106	402.80
107	43.56
108	90.04
109	38.44
110	13.98
111	4.98
112	110.63
114	115.54
115	32.21
116	21.34
117	59.64
118	19.86
119	30.96
120	130.51
121	85.23
122	34.77
123	14.42
124	5.59
125	192.18
126	3.32
127	320.49
128	107.61
130	164.34
132	13.00
103	11.03
134	32.66
135	.83
137	114.90
138	13.14
139	23.38
140	32.45
141	7.71
142	111.13
143	54.41
144	22.68
145	28.08
146	49.65
147	185.38
148	2.48
149	39.84
150	87.40
151	23.66
152	1.54
153*	336.87
155	182.14
156	277.95
158	40.34
159	2.56
160	4.56
161	216.05
163	279.62
164	64.50
165	91.77
167	77.67
168	32.88
170	113.20
171	118.05
172	6.87
173	64.19
174	28.07
175	117.94
176	53.10
177	161.58
178	73.84
179	104.06
180	49.63
181	5.41
182	50.71
183*	346.02
184	98.29
185	10.58
186	8.05
187	25.98
190	8.58
191	218.57
192	69.53
194	831.55
196	49.50
199	17.29
200	134.67
201	1.45
202	4.75
204	561.49
205	1.35
206	298.77
207	4.50
208	26.14
209	3.81
210	103.53
211	54.95
212	9.67
213	36.21
215	55.20
216	18.59
217	360.75
218	65.66
219	219.41
220	192.50
221	913.76
222	6.42
223	58.48
224	44.31
225	3.73
226	9.98
227	15.20
228	.45
229	8.88
230	271.35
231	13.79
233	74.49
234	238.28
235	233.66
236	101.22
237	180.24
238	360.61
239	69.51
240	475.4[illegible]
241	41.56
242	53.51
243	50.53
244	2.93
245	196.88
247	11.76
248	34.16
251	96.80
252	162.02
253	129.14
254	218.85
255	4.88
256	246.21
257*	101.55
258	.90
259	43.79
260	3.40
261	12.26
262	36.41
263	7.80
264	14.49
265	124.71
266	288.66
267	17.08
268	54.66
269	1.57
270	54.42
271	157.01
272*	29.74
273	2.45
274	56.60
275	45.83
276	125.06
277	524.14
279	2.12
280	7.71
281	236.28
282	48.69
283	175.95
284	8.20
285	5.63
286	6.33
287	118.54
288	27.47
289	196.47
290	91.78
291	73.47
292	401.19
293	144.67
295	212.22
296	57.82
298	7.50
299	55.89
300	7.20
301	67.06
303	1.90
304	335.61
305	110.40
306	12.00
307	99.25
308	30.86
309	4.06
310	43.75
311	1.35
312	25.51
313	7.25
314	90.03
316	300.84
317	61.54
318	48.41
319*	139.45
320	83.87
321	80.84
322	23.72
323	66.92
324	41.90
325	298.13
326	10.95
327	159.54
328*	96.42
329*	22.60
330	18.82
331	50.87
332	14.51
333	21.13
334	65.73
335	22.52
336	296.72
337	85.76
338	37.24
339	63.15
342	85.58
343	92.56
344	29.68
345	43.52
347	60.93
348	96.25
349	50.02
350	119.00
351	9.36
352	38.41
353	81.29
355	92.93
356	104.84
357	7.84
358*	23.97
359*	.67
361	1,231.87
362	29.79
363	10.76
364	240.05
365	3.78
366	.68
367	486.23
369	24.86
370	136.75
371	87.56
372	136.89
373	91.19
374	102.41
375	238.63
377	4.15
378*	17.92
379	1,128.16
380	58.78
383	148.01
384	24.33
385	111.61
386	39.21
387	19.37
388	206.66
389*	3.15
391	10.13
393	32.63
394	18.23
395	40.90
396	.88
397	215.50
398	1.07
399*	259.33
400	64.40
401	4.56
403	24.53
404*	14.06
405	2.22
406	49.01
407	.45
409	3.53
410	22.34
413	27.34
414*	704.17
415*	1.80
418*	52.58
419	58.79
420	34.11
421	84.11
423*	418.59
424*	8.08
425*	9.62
427	162.24
428	22.76
429	3.77
430	343.85
432	1,306.92
433	30.12
436*	104.07
437	212.09
438	9.57
441	283.93
442*	13.28
444*	39.17
445	602.68
446	134.25
447	8.08
448	13.79
451	40.63
452	270.07
454	4.12
455	32.09
456*	171.32
457	98.63
458	254.57
459*	27.62
460	24.24
461	163.08
464	225.06
465	54.97
466	105.21
467	1.13
468*	23.09
469*	149.92
471	500.78
472	156.69
473*	610.68
475	21.77
476	30.96
477	61.12
479	5.84
481	106.15
482	5.26
483	34.35
484	176.62
485	118.41
486	17.04
487	174.48
489	4.95
490	21.25
493	9.99
495*	15.76
499	38.29
500	50.81
504*	139.58
505	17.29
506	50.40

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$42,957.29
Відсотки від бондів	6,162.10
Відсотки від морґеджів	1,425.48
Відсоки від чл. позичок	25.93
Надвишка при вимінї канадійської валюти	4.08
З переносу федерального податку за поміч. сили	340.72
З переносу стейтового податку за помічні сили	15.89
Сплати морґеджів	1,395.72
Сплати чл. позичок	27.75
Разом	$52,354.96

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	$ 1,700.00
Грошеві звороти	3,106.58

Виплати з адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	2,116.39
Актюар за оцінку грамот і інші праці	800.00
„Свобода" за „Юкрейніен Віклі"	600.00
Федеральний податок за помічні сили	404.17
Виплати на пошту	50.00
Лікарі за нових членів	13.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	33,500.00
Позички членам	733.93
Разом	$43,084.07

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1958 р. осталася	$ 93,546.08
Прихід за лютий	52,354.96
Разом	$145,901.04
Розхід за лютий	43,084.07
Готівка з кінцем 28. лютого 1958 остається	$102,816.97

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 102,816.97
Морґеджі	577,620.35
Бонди	2,843,511.09
Позички членам	25,256.77
Разом	$3,549,205.18

Стан довжний:

Посмертний фонд	$3,463,061.54
Адміністрац. фонд	86,143.64
Разом	$3,549,205.18

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем 28. лютого 1958 р.	$17,020,444.02
Майно молодечого департаменту УНС	3,549,205.18
Разом майно старших членів і Мол. Деп.	$20,569,649.20

Роман Слободян, гол. кас.

ЧИ ПОЧУТТЯ МЕНШЕВАРТОСТИ

Минулого місяця писав я в „Свободі" про наші забезпеченеві товариства та про галицьку кооперацію. Числами доводив я, що біля 10 відсотків українців є забезпечені в наших інституціях, а решта, ця велика 90-відсоткова маса розбрелась десь по різних приватних компаніях. Обезпеченеві поліси належать до того роду „товару", що його треба занести до хати й не лиш вияснити в чому справа, але й часто переконати ще громадянина про доцільність і потребу забезпечення. Організатор має безпосередній та живий контакт з громадянством — тому цікаво нераз проаналізувати ментальність нашого ширшого загалу.

Часто доводиться дивуватися, як аґент приватної компанії, якого дуже мало розуміють наші люди, так скоро і масово забезпечує поодинокі родини. Маючи перед собою американця, у нашого громадянина відзивається мабуть, почуття зніяковіння і заклопотання, отже підписує предложені аплікації, зовсім не розібравши, про які поліси ходить. Сусіди-американці, що розуміють потребу й користь асекурації, є масово обезпечені — це також впливає на нашого громадянина, і він іде за їх прикладом, не розбираючи тих користей особистих і національно - громадських, що випливають з титулу членства у своїй українській інституції. Літами платить наш чоловік вкладки за поліси, що не все є відповідно дібрані для нього чи членів його родини, зокрема дітей. Очевидно, в приватній компанії, яка звичайно не веде допомогових фондів (що є в УНСоюзі) часто буває ще такий „приємний" додаток, як різниця у висоті вкладок. Родичі свято переконані, що їхні діти по 20-ти роках дістануть повну забезпеченеву суму, хоч на полісі товстим друком написано „20 їрс, бат НОТ Ендавмент".

Пригадується мені дискусія на одному нашому союзовому зібранні. Дискутанти всі були згідні в тому, що з оглядів національно-громадських — корисно належати до УНСоюзу, але заходило питання, чи є різниця в користях особистих, економічних.

Хочу деякими прикладами з життя відповісти на цей запит. В одній родині, в якій двоє дітей забезпечені по 500 дол. у приватній компанії, родичі платять довший вже час і переконані, що це т. зв. ендавмент, себто готівкова, платна за життя поліса. Переконую і показую, що так воно не є, та порівнюю вкладки. Виходить різниця у користь УНС біля 17 дол. річно. А скільки це буде за 20 років? Другий приклад: Наш інтеліґент відмовляє мені, бо обезпечив сина деінде — і знов різниця понад 10 дол. Мимоволі насувається питання: а скільки згадана родина чи цей інтеліґент — коли б до них звернутися, дали б на одну чи другу громадську ціль?

Іван Скочиляс

Про союзове життя у Ст. Джозеф, Мизурі

Місто Сейнт Джозеф у стейті Мізурі має 86,000 населення. Воно граничить зі стейтом Кензас та з містом Омага в Небрасці і Ст. Луїс. Є тут коло 60 родин українських поселенців, є мішані подружжя у тут родженій генерації. Давніх поселенців є мала горстка і майже всі на пенсії. Є їх всіх 16 родин, а решта це вже новоприбулі, що поприїздили в роках 1950-51-53. Нові поселенці працюють в індустрії і добре заробляють, майже всі мають свої доми. Більшість з них уже є американськими громадянами. Найбільше наших українців працює у фірмі Армор енд Ко.. Тепер робота дещо підупала, але з наших людей мало хто без праці. В 1953 році було тут 90 українських родин, пізніше декотрі з нових поселенців повиїздили цо інших міст, шукаючи кращих робіт і заробітків. Тепер є коло 68 українських родин, що треба завдячувати б. нашим парохам, вcч. о. Блажесвському і вcч. о. Свищукові, ща подбали про поселення в нашій громаді нових українських родин, без яких 355-ий Відділ УНСоюзу не мав би ким поповнюватися. Тут є церква св. Иосифа, невеличка, побудована 1918 року. В той час, як будували церкву, було більше українських родин, були часи, що священика не було цілий рік і більше, бо було замале число родин, щоб його утримати. Щойно від 1941-го року є постійний парох. Ми маємо тут Т-во „Запорозька Січ" Відділ 355 УНСоюзу, заснований в 1913 році, 13-го квітня, отже вкоротці буде 45-та річниця! Тоді треба було 16 членів, щоб зорганізувати Відділ. Кількох піонерів, що допомогли в організуванні нашого Відділу, ще живуть. Один з таких піонерів є Юрій Мізин. Він є членом Відділу від його заснування і за 45 років пропустив тільки 3 мітинги. Йому вже добігає 80 років. Із піонерів нашого Відділу живуть ще Стефан Юркевич, хоч він уже не є членом УНС, як також Василь Сенайко. Інші піонери живуть вже від довшого часу в Дітройті, одного з них, Івана Кульчицького знаю, а інших не знаю, чи ще живуть.

Наш Відділ, як згадано, мав на початку 16 членів, а пізніше, безпосередньо перед першою світовою війною, було 40 членів, але не довго, бо по війні повиїздили до рідного краю, до своїх родин, а декотрі виїхали до других міст. З тут родженої молоді було відносно мало вписаних до УНСоюзу, бо родичі не попохочували 25-центових грамот. Так то наш Відділ не збільшувався новими членами, доки УНСоюз не випустив нових, кориснiших грамот. В 1947 році загостив до нас союзовий організатор п. Білецький. В тім році наш Відділ дістав 32 нових членів, збільшившись в 1948 році до 76 членів. Другим разом п. Д. Білецький загостив до нас на 40-літний ювилей нашого Відділу, і при допомозі Управи вписав знову 30 нових членів, а третій раз був він у нас в 1956 році і вписав дальших 11 членів, так, що наш Відділ нараховує тепер всіх старших і молодших 168 членів. Маємо досить членів з тут народженої генерації, але вони переважно не активні члени, тільки що належать і мають забезпечення. При відповідних зусиллях наш Відділ може дальше рости і розвиватись.

Тепер опишу коротко одну нашу імпрезу. Правда, вона досить давно була, але це інтересне. Дня 22 грудня 1957 року наш Відділ улаштував малу дитячу імпрезу, що відбулась в парохіяльній залі. Був це св. Николай, що роздавав подарунки дітям. Таких дарунків роздано 140. Родичі прибули подивитись, як їх діти виступали на сцені з колядами і деклямаціями. Влаштуванням імпрези трудився Комітет, в склад якого входили Іван Кобзей, Семен Гасяк і Семен Ковалевич. Найбільше труду доложив п. Гасяк. З дітей виступали Василь Кобзей, що відограв на акордеоні колядки „Бог Предвічний" і „Тиха ніч", а пізніше деклямували Юрко Кобзей, Женета Свастин, Микола Мальгівський, Марія Мальгівська, Славко Ковалевич, Тарас Гасяк, Євген Волошин, Богдан Волошин, Леся Івасик, Ірина Якім'як, Петро Штогрин, Марія Каломон і Ігор Івасик. При кінці була спільна деклямація всіх дітей, що гарно пописалися. По деклямаціях Іван Кобзей в ролі св. о. Николая роздав подарунки всім дітям і на закінчення п. Кобзей подякував всім присутнім і сказав, що це перша того роду імпреза в Ст. Джозеф. Улаштував цю імпрезу наш 355 Відділ УНС.

Петро Занько,
секр. 355 Відділу

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Йорк, Н. Й.

Кружок „Пластприят"

28-го грудня 1957 р. відбулися Загальні Збори Кружка Пластприяту. Помітний розвій Кружка треба завдячувати невтомній праці уступаючої Управи Кружка, збірщикам членських вкладок та співдії членів. До нововибраної Управи ввійшли: п. Б. Ластовецький — голова, п. М. Черник — заступник і делегат до Об'єднаних Ам. Українських Організацій м. Ню Йорку, п-ні Л. Артимишин — секретарка, п. В. Саляк — скарбник, п. М. Савицький — імпрезовий реф., п-ні М. Заклинська і п. Е. Сушків — заступники. До Контрольної Комісії ввійшли — пп. Б. Левицький, П Дармограй, В. Сушків. Делеґатами на Загальні Збори Пластової Оселі вибрано пп. Б. Левицького, В. Захарчука, Ю. Кузьмича, В Соболту і П. Дармограя. Про розуміння важливости діяльности Кружка Пластприяту свідчить факт, що є такі особи членами, які зовсім не мають дітей в Пласті, а добровільно складають пожертви на підтримку Кружка, зате є, на жаль, ще багато таких батьків пластової молоді, що не мають того зрозуміння і не є членами Пластприяту. Про них не будемо згадувати,бо, можливо, і вони зрозуміють колись потреби своїх власних дітей.

Останньо треба відмітити пожертву п. рад. Теодора Рожанковського з Гадсону, Н. Й., що зложив до каси Кружка $50. За такий щедрий дар Загальні Збори постановили наіменувати п. Т. Рожанковського Почесним Членом Добродієм, подякувавши за дар. Нова Управа приступила до виконування наміченого пляну праці на 1958-ий рік, уряджуючи діточу забаву-костюмівку. Забавовий комітет, зложений переважно з пань, докладав багато зусиль і праці, збираючи датки на буфет і фантову льотерію. Пл. сен. п. Гойдиш занялася програмою забави, що випала дуже гарно. Казку про княжну Сонечко ілюстрували діточі сольові та групові виступи на тлі оповідання. За це належиться пані Гойдиш особлива подяка. Подяка належиться теж всім паням, що працювали при уладженні забави, як теж фірмам і поодиноким особам, що жертвували до буфету і фанти на льотерію. Під час забави гарно грала оркестра п. Оседрчука. Управа плянує уладити після Великодня спільне Свячене, що мало б відбутися в новозбудованій школі св. Юрія. **А. Л.**

Клівленд, Огайо

У поклоні жінкам-героїням

23-го лютого ц. р. громадянство Клівленду зложило поклін жінкам - героїням.

Святочку Академію влаштувала Окружна Рада СУА на стейт Огайо. Розпочала її вступним словом голова Окр. Ради п-ні К. Мураль. Жіночий хор під управою п-ні О. Руденської проспівав „Молитву" Р. Левицького, народну пісню „А ми поле оремо", „Через поле широкеє" Д. Котка, де в сольовій партії виступила молоденька п-на Л. Руденська, власниця милого сопрано. Пісні були підібрані вдало й виконані старанно. Всі члени хору виступили у вишитих блюзках і довгих чорних спідничках.

Короткий, але змістовний і гарно скомпонований реферат, виголосила з чуттям п-ні Софія Бура. На особливу увагу заслуговує рецитація „Для неї все" — У. Кравченко, виконана відомою на нашому терені деклям аторкою п-ю Іриною Дубас. Фортепіянове сольо згаданої вже п-ни Л. Руденської „4 Імпромту" Шуберта було відігране з повним зрозумінням.

В програму свята увійшла 3-тя дія „Останньої стрічі" — Верховинця, з якою виступив драм. гурток „СУМА" ім. Б. Хмельницького в Клівленді. Сценка відтворила образ печальної, але геройської української матері на тлі дій геройчної УПА. Гра виконавців п-ні Зіни Шаян, п. Богдана Шаяна, п-ні Анни Павлик, п. Стригуна й п. Карпяка була добре обдумана, й тому картина вийшла живо та природно. Постановкою кермував п. Омелян Урбанський, і йому належиться признання за вдале виведення сценки.

На заклик п. Скопляк присутні зложили щедрі датки на фонд „500", заплянований СУА.

Свято закінчилося відспіванням національного гимну. Всі розходилися зворушені й піднесені на дусі. Весь дохід із Академії призначений на будову пам'ятника Л. Українки в „Городі Української Культури", який знаходиться в місцевому парку Рокефеллера. **Н. Г.**

Бруклин, Н. Й.

День Жінки - Героїні.

Союз Українок Америки, Відд. 21 в Брукліні в дні 16-го березня відзначив „День Жінки-Героїні", в якому вшановано тих українських жінок, які своєю працею і своїм життям виявили свою велику любов до свого народу та своєї Батьківщини — України.

Програму започаткувала голова 21-го Відділу СУА п. К. Баран, яка попросила о. декана В. Андрушкова провести молитву. Після того п. К. Баран привітала численно зібрану святочну громаду, яка прийшла поклонитися українським жінкам -героїням, та одномінутною мовчанкою просила вшанувати пам'ять тих Українських Жінок-Героїнь, які віддали своє життя в боротьбі за волю України.

Пані А. Слободян прочитала гарно опрацьований реферат, в якому відзначила всіх важливіших українських жінок, які заслужилися своєю працею для свого народу і своєї Батьківщини.

В другій частині Варвара Дзьоба відограла з повним успіхом на фортепіяні „Думку" і „Український танок" Василя Барвінського. Пані Марія Рейнарович із чуттям відчитала з книжки Юрка Степового історію однієї з багатьох українських героїнь — Віри Бабенко під час першої світової війни. Пані Марія Стафаницин і пані Лілі Бохенко гарно проспівали два дуети (муз. М. Гайворонського): „Накрила нічка" та „Як ви умирали". При фортепіяні акомпаніювала п. проф. І. Приймова.

Група молоді відрецитувала поезію: „Любіть Україну", після чого відспіванням „Ще не вмерла Україна", закінчено цю вдалу імпрезу для відзначення української жінки-героїні. **Лу**

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників

Англія змагає до двопартійної військової політики

Лондон. — Англійський прем'єр Геролд Мекміллен зробив лідерові опозиції Гю Гейтскеллеві сензаційну пропозицію — поділитись з опозицією всіма тайнами з ділянки закордонної політики і узбросння, щоб на цій підставі устійнити спільну оборонну політику. Мекміллен відбув в цій справі першу інформаційну розмову з Гейскеллом, після чого той переніс цю справу на обміркування проводом опозиційної Партії Праці. Мекміллен запропонував, щоб Партія Праці делеґувала кількох своїх керівників до такого „тайного уряду", що дізнався би про всі державні тайни з ділянки зброєння. Такими соціялістичними діячами були б, поруч Гю Гейскелла, його заступник Джеймс Гріффітс, речник партії у справах оборони Джордж Бравн і партійний речник в справах закордонної політики — Енюрин Бівен. Соціялістична опозиція не дуже захоплена пропозицією Мекміллена, бо вона лякається, що така співпраця з урядом зв'яже опозиції руки та морально скріпить консервативну партію ще більше, як соціялістичну. Але Мекміллен буцім-то поважно рахується, що консервативи програють вибори і що до влади прийдуть соціялісти і в ім'я вищих державних інтересів хоче вже тепер готовити соціялістів в найважливішій для держави справі, якою є військова політика, співпраця в цій ділянці з ЗДА і НАТО та стан збройної готовости Англії.

Цей **ХРАМ-ПАМ'ЯТНИК** має стати на вічний молитовний спомин усіх тих **СИНІВ УКРАЇНИ**, батьків, братів, сестер і дітей наших, що в боротьбі за право України і народу її на вільне життя в своїй Батьківщині життя положили.

Щоб не вмерла пам'ять по них, щоб по всі часи зносилися до Всевишнього молитви за душі їх, щоб довести світові силу духа українського, — мусить стати на **ЗЕМЛІ СВОБОДИ**, в ЗДАмерики, цей Божий Храм-Пам'ятник.

Зложіть же, Дорогі Брати і Сестри, і Ви свою пожертву на цей Пам'ятник, що славу народу українського в світи й віки понесе, а ім'я Ваше в книгах будівничих його, для дітей Ваших і наступних поколінь народу нашого, збереже.

АРХИЄПИСКОП МСТИСЛАВ

В 1958 р. сповнюється 25 років від того страшного часу, коли мільйони наших рідних корчились у страшних голодових муках. Нехай же кожний день в цьому 1958 році викликує у кожного з нас згадку про дорогих і незабутніх мучеників, а одночасно й потребу вшанувати пам'ять їх не пустим словом, але чином, який найлеше виявити в щедрій пожертві на дальшу будову Церкви-Пам'ятника.

Дні Великого Посту й Великодня найкраще надаються на зложення такої пожертви. Не змарнуймо ж цих днів, не спізнімось з виконанням найлегшого з наших обов'язків перед Богом і українським народом. Шлімо свої щедрі пожерви на адресу:

MEMORIAL CHURCH
P. O. BOX 595, SO. BOUND BROOK, N. J.

Проєкт Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку, Н. Дж., виконаний архітектом Ю. Кодаком

При кінці березня ц. р. закінчено монтаж залізної конструкції основної частини будови

Всі, як один, на ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ в обороні чести Української Нації і Голови Держави сл. п. Симона ПЕТЛЮРИ.

ВІЧЕ відбудеться в **НЕДІЛЮ, 30-го БЕРЕЗНЯ 1958 р. — о год. 1:00 по пол. — в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ в НЮАРКУ** (180 William Street).

В ПРОГРАМІ: виступи членів Політичної Ради УККА Т. БАК-БОЙЧУКА і І. ВОВЧУКА та схвалення резолюцій проти тенденційно насвітленого у паризькій телевізії судового процесу з 1926 р., які будуть переслані до французької амбасади.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

ВСІХ, які отримали заклики про пожертву на Фонд Капелі Бандуристів, разом з оплаченими зворотними конвертами для пересилки пожертв, просимо переслати хоча б і, найменшу пожертву, або повернути конверти, за що заздалегідь щиро дякує — **Управа Т-ва Приятелів Капелі Бандуристів.**

Пожертви слати на адресу:
**FRIENDS OF THE UKRAINIAN BANDURISTS CHORUS, Inc.
P. O. Box 119 Hamtramck Br., Detroit 12, Mich., USA**

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Український Конґресовий Комітет,
Відділ в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.
— влаштовує —
в НЕДІЛЮ, 30-го БЕРЕЗНЯ 1958 р.

в залі **УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ**
при 1195 Дуц Евеню в Трентоні

АКАДЕМІЮ
в честь
Т. ШЕВЧЕНКА

В програмі виступлять:

Хор з Брістолю — проф. Ол. ШАВЛАЧ (промова) — Д. НАДРАГА (деклямація) — юні сумівці в збірній деклямації — пластун Ігор САМОКИШ (деклямація) — мандолінова оркестра Юного СУМА під дириґентурою Я. ЛАВКИ та вперше в Трентоні молоді таланти з Філаделфії: Оксана БАК-БОЙЧУК (сопрано); Олімпія КУЧЕРЯВА (сопрано); Доріян РУДНИЦЬКИЙ (віольончельо); А. ЗАПЛАТИНСЬКИЙ (скрипка) і акомпаньямент — Роман РУДНИЦЬКИЙ.

ПОЧАТОК о год. 5:30 по пол.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

УСК „Січ", Елизабет і Укр. Спорт. Клюб в Ню Йорку
улаштовують
в неділю, 15-го червня 1958 р.
в **УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ**
в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Традиційний СПОРТОВИЙ ПІКНІК
СЛІДКУЙТЕ ЗА НАШИМИ ДАЛЬШИМИ ОГОЛОШЕННЯМИ

ЗА ВИВЧАННЯ АЗІЙСЬКИХ МОВ У ЗДА

Вашинґтон. — Голова Американської Ради Вчених Товариств д-р Фр. Бурґгардт заявив на сенатській комісії, що в Азії є коло 46 мов, яких в цій країні ніхто не знає, або знає тільки незначне число осіб. В Індії є мова „телуґу", якою розмовляє 13 мільйонів осіб, але в ЗДА немає навіть 6 осіб, що вміли б нею говорити. В СССР є такі люди, які могли легко порозумітися з тими індійцями. Д-р Бурґгардт пропонує видати підручник до науки тих маловідомих мов у ЗДА.

НОЕЛ ФІЛД СЛУЖИВ БОЛЬШЕВИКАМ УЖЕ В 1945 РОЦІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

пинить і не відмовиться від співпраці з ЗУАДК-ом, то цим „друґнус" всю свою дотогочасну добру роботу, всі його приятелі „відвернуться з огидою" від нього, а еспанські організації у Франції, як також поляки, мадяри і чехи не схочуть мати з тим комітетом нічого до діла. Філд дальше твердив, що українці в Европі від багатьох років „репрезентують у публічній опінії силу тільки малощо менше реакційну від самого нацизму", та що вони були „осередком анти-совєтської агітації". Дальше Філд рекомендує показати його листа д-рові Едвардові К. Барському, якого він — як каже — не знає, але завважив прикметник „анти-фашистський" при очолюваному ним комітеті і він Філд, був би „дуже здивований", якщоб Барскі не признав йому рації. Д-р Е. К. Барскі, як відомо, був головою т. зв. „Злученого Анти-фашистського комітету для втікачів", що його опісля генеральний прокуратор ЗДА зарахував до підривних комуністичних організацій. Барскі опісля сидів у в'язниці за зневагу суду, а Луіс Буденц, колишній управитель комуністичного „Дейлі Воркера", опісля виявив, що очолюваний Барським комітет був створений комуністичною партією для фінансування совєтської шпигунської активности в Америці. З дальших документів виходить, що з того підривного комуністичного комітету Філд одержав в 1943-44 роках, щонайменше 3,250 долярів на ведену ним „допомогову" роботу в Европі. Інтересно, що Філд у своєму довжелезному листі порівнює положення України із положенням Балтійських країн (Литви, Латвії та Естонії), „визволених" большевиками в 1940-ому році.

В американських коментарях до цього листа Філда подається заввагу, що „Злучений Український Американський Допомоговий Комітет і його члени, як і величезна більшість українців у цій країні, в Европі та в Українській Совєтській Соціялістичній Республіці були і є сильно антикомуністичні; їхню країну окупувала червона армія в 1920 році", а самий лист коментується так:

„Лист Філда (проти українців) до д-ра Джоя, як розглядати його в світлі тодішньої політичної ситуації, є переконливим доказом на те, що Філд був відданим комуністом, намагаючись робити все можливе, щоб допомогти новим комуністичним урядам, щоб не допустити до будь-якої навіть найменшоь допомоги анти-комуністичним втікачам та щоб використати Комітет Унітарної Служби як засіб для досягнення тих цілей".

Пізніша історія з Ноелом Філдом, який „вибрав азиль" за залізною заслоною, є далеко не одиноким доказом того, що Америка могла заощадити собі не одну — легко кажучи — неприємність, якщо була б своєчасно приділила відповідну увагу подіям і людям, перед якими перестерігали уряд і публічну опінію громадяни українського роду та їх репрезентації.

Посвячено підземну церкву в Люрді

Люрд. — З великою парадою, серед згуків оркестр співу хору з 500 осіб — відбулось в минулий вівторок 25-го березня ц. р. посвячення другої найбільшої у світі, зараз після собору св. Петра у Римі, підземної святині в Люрді, якої офіційна назва „Базиліка св. Пія X". Нова церква охоплює м. і. печеру, де — за переказом — 100 років тому св. Бернадетта побачила Пречисту Діву і де знаходиться чудесне джерело. Церемонію посвячення доконав кардинал Ронкаллі з Венеції. Урочиста Богослужба в підземній базиліці почалась із сходом сонця. На цій першій тамошній Богослужбі було приявних 35,000 осіб, а коло 120,000 прочан з усього світу перебувало тоді в довкільному обширі Люрду.

● У дельті Нілу сталася рідка катастрофа В селі Дамат, загорілась хата біля комина якої було голубине гніздо. Іскри впали голубам на крила, і вони, наче живі смолоскипи, літаючи по всьому селі, підпалили сотні інших хатів. У страшній пожежі згинуло 16 осіб, а кількадесять зазнали рзних пошкоджень.

Ділимося сумною вісткою,
що дня 26-го березня 1958 р.
після операції помер в Ню Йорку,
на 72 році життя та 45 році священства
НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ МУЖ, ВУЙКО І ШВАҐЕР

✝

о. прот. Олександер ЦИГАНЮК

довголітній парох у Звинячі, над Дністром та Лукавці Долішнім, над Серетом, на Буковині.

ПАНАХИДИ відбудуться в ЧЕТВЕР, 27-го БЕРЕЗНЯ о год. 7:30 веч., в пох. заведенні П. Яреми — 129 Іст 7-ма вул., та в П'ЯТНИЦЮ, 28-го БЕРЕЗНЯ, о год. 7:30 веч., в українській православній церкві — при Брум вул. в Ню Йорку.

СВЯЩЕНИЧІ ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться в СУБОТУ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1958 р., о год. 9-ій рано, в тій же церкві, звідки Тлінні Останки Покійника будуть перевезені на цвинтар Woodlawn в Бронксі.

На ці похоронні обряди запрошують Кревних, Приятелів і Знайомих —

Горем прибиті:

ОЛЕНА — дружина
СТЕФАНІЯ ЖУКОВСЬКА — братанка
МИКОЛА І ІРИНА ШПИТКИ — шваґри

Зі смутком повідомляємо, що
НАША ДОРОГА МАМА і БАБУСЯ

✝

Анна ВЕСОЛОВСЬКА
з роду КАДАЙСЬКИХ,
вдова по священику й довголітня учителька на Буковині
упокоїлася дня 20-го березня 1958 року в Дітройті, Мишиґен,
на 74-му році життя.

Горем прибиті:

МАРУСЯ — донька
ДЕНИС — зять
і ОСТАП — внук
КВІТКОВСЬКІ

• РОЗШУКИ •

Пошукую
Розалію ОЗАРКО
(дівоче прізвище), з с. Станківці, Ходорівського району, яка після війни виїхала до Америки з Німеччини. За нею пошукує її брат. Хто знав би про неї, або вона сама, прошу написати на адресу:
W. TITKO
97 Hordern Rd.
Wolverhampton, England

Анна Павлик пошукує
МАРІЮ РОМЕҐА,
з села Буців, пов. Перемишль. Всякі відомості прошу писати на адресу:
Анна ПРОКОПИК
97 Montgomery Ave.
Irvington, N. J.
Заграничні часописи проситься передрукувати.

Семен ДЕМЧИШИН
з-під Львова
пошукує свого брата
МИХАЙЛА.
Всякі відомості прошу писати на адресу:
A. PROKOPEK
97 Montgomery Ave.
Irvington, N. J.
Заграничні часописи проситься передрукувати.

Пошукую кузина
Збішка ЗУРИЛА,
нар. у Львові. Правдоподібно живе тепер в Ню Йорку — та
МАРІЮ І АНТОНІНУ
з дому ПАЩАК —
доньки Катерини і Йосифа Пащаків, які походять з Гурдови, к. Самбора. Хто знав би про них, прошу писати на адресу:
Anna MUKOLAJCZYK
Straits Road
E. Whately, Mass.

Пошукую
Василя ПАСТУХА,
зі села Залуже, пов. Яворів, Західня Україна.
Маю вістку з дому.
Nick PALYGA
12 Quincy St., Passaic, N. J.
Заграничні часописи прошу передрукувати.

ТАРЗАН, ч. 4034. Змагання до життя!

ABRUPTLY THE TWO COLLIDED IN COMBAT, THEIR HIDEOUS ROARS ECHOING THROUGH THE JUNGLE!

Коли Голяр, сердитий і з напруженими м'язами, виступив наперед, Тарзан, в такому самому „бестіяльському настрої, зблизився до нього, гавканням і риком виявляючи свою відмову коритися.

Негайно обидва стялися в боротьбі, і їх дике ричання луною відбивалося в джунґлях.